

نقش بسیج مردمی در پدافند سایبری و تأثیر آن بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران

نویسنده: غلامرضا بیات^۱

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۱۷

تاریخ پذیرش نهایی: ۹۲/۲/۲۵

فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، سال شانزدهم، شماره ۵۸، بهار ۱۳۹۲

چکیده

جمع‌بندی حاصل از نظرات کارشناسان مربوط و یک دهه تجربه محقق در فضای مجازی و بسیج مردمی، گویای آن است که با به کارگیری توان بسیج مردم در پدافند سایبری و فضای مجازی، می‌توان بر امنیت ملی تأثیر گذاشت؛ اما چگونگی این تأثیر، نیاز به پژوهشهایی دارد که تلاش محقق در این مقاله در راستای آن است. در این مقاله با بحث روی بسیج مردمی، پدافند سایبری و امنیت ملی به عنوان سه متغیر موضوع مقاله، شاخصه‌های هر یک از این متغیرها از جمع‌بندی نظرات کارشناسان و گردآوری میدانی داده‌ها و مشاهدات و تجربیات نویسنده، احصا شده و داده‌های گرد آوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بر اساس تغییر مناسب در راستای تقویت شاخصه‌های احصا شده، می‌توان با بهره‌گیری از توان بسیج مردمی و فنون پدافندسایبری در جهت ارتقای سطح امنیت ملی گامهای مؤثری برداشت. در پایان کار، با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشاهدات محقق و نظرات متخصصان امر، یافته‌ها و نتایج به دست آمده از تحقیق ارائه شده است.

واژگان کلیدی:

بسیج مردمی، فضای مجازی، پدافند سایبری، امنیت ملی

مقدمه

حفظ امنیت ملی، هدف غایی و اساس اقدامات اکثر دولتها، کشورها و واحدهای سیاسی امروز است (ویکی‌پدیا، ۱۳۹۲) و در نظام جمهوری اسلامی ایران، آرمانها، اهداف غایی و ارزشهای اصلی، شامل پاسداری از انقلاب اسلامی، حفظ نظام و حراست از دستاوردهای انقلاب اسلامی است. از آنجا که امام خمینی(ره) بنیانگذار انقلاب اسلامی ایران فرمودند: «حفظ نظام جمهوری اسلامی از اوجب واجبات است حتی از نماز هم واجب‌تر است» (وبگاه امام خمینی)؛ از این رو، امنیت ملی، هدف واسطی است که در چارچوب حراست از انقلاب اسلامی و دستاوردهای آن و حفظ کیان نظام اسلامی تعریف می‌شود. بنابراین، امنیت ملی در طول حفظ نظام اسلامی و نه در عرض آن است. امنیت ملی، ممکن است در ابعاد نظامی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، صنعتی و سایبری، مورد تهدید قرار گیرد. (بیات، ۱۳۹۱)

فضای سایبر عرصه‌ای است که امروزه در طراحی‌های عملیات روانی و ساماندهی شبکه‌های اجتماعی مجازی برای ایجاد و مدیریت شورش و بحران، تأثیرگذاری بر افکار عمومی و امنیت ملی کاربرد مؤثر دارد؛ به طوری که نمی‌توان و نمی‌شود نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در فضای مجازی و تأثیر بالفعل و بالقوه آن را در نبردهای اطلاعاتی نادیده گرفت. فضای مجازی و اینترنت، تفاوت زیادی به زندگی مردم سراسر جهان داده است؛ برای نمونه، حوادث اخیر کشورهای عربی نشان داد اینترنت و رسانه‌های اجتماعی می‌توانند در ارتقای توانایی و تأثیر جوانان و زنان به حاشیه رانده شده، نقش حیاتی داشته باشند. (اشتون، ۲۰۱۳: ۸)

در ناآرامی‌های پس از انتخابات ریاست جمهوری ایران در سال ۱۳۸۸ شاهد بودیم رئیس جمهور آمریکا به شرکت تویتر دستور داد برای استفاده از ظرفیت فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در بهره‌گیری علیه اوضاع داخلی ایران، این شرکت مدتی تعمیرات داخلی خود را متوقف کند تا ارتباط کاربران اینترنت در ایران با مشکل مواجه نشود. دولت ایران نیز با محدود کردن دسترسی به اینترنت و فیلتر کردن تویتر و فیس‌بوک در آن مقطع زمانی، بر فضای مجازی داخل کشور تسلط نسبی یافت و بر ناآرامی‌ها چیره شد. گروههای خودجوش مردم ایران نیز با حمایت‌های خود از نظام حاکم بر ایران در فضای مجازی و با سایر فنون پدافندی، از اثرات آفندی دشمن و عملیات روانی و شبکه‌سازی او علیه ایران در فضای مجازی کاستند. طی این غائله، در فضای مجازی (اینترنت و ماهواره) تبلیغات وسیعی علیه نظام جمهوری اسلامی به راه انداخته شد و جمع قابل ملاحظه‌ای به میدان آمد و

موضوع امنیت ملی ایران به چالش کشیده شد. حتی دشمن در وبگاههایی نحوه ساخت سلاحهای دست‌ساز و بمبهای تروریستی را آموزش می‌داد که این سایتها توسط گروهها و افراد داوطلب مردمی وفادار به نظام، شناسایی و جهت مقابله سایبری به حاکمیت معرفی شدند و دستگاههای اجرایی نیز با فنونی نظیر ۹ دی و مقابله با این وبگاهها، موضوع را مدیریت کرد.

بدین ترتیب، درآفند و پدافند سایبری، نقش مردم و بسیج مردمی را نمی‌توان نادیده گرفت و بسیج مردمی همانند فضای واقعی، در فضای مجازی هم نقش و نمود پیدا می‌کند. اینترنت، شبکه‌های ماهواره‌ای و فضای مجازی، امروزه ابزار کارآمد اطلاع‌رسانی بوده، تأثیر زیادی در کنش و واکنشهای اجتماعی و فرهنگی جوامع دارد؛ به طوریکه جنگ سایبری و فعالیت در فضای مجازی، از ابزار عملیات روانی و تهاجم فرهنگی کشورها علیه رقیب، دشمن و حریف بوده، برای ایجاد اغتشاش و بحران و تأثیرگذاری بر افکار عمومی و امنیت ملی، کاربرد مؤثر دارد.

امروزه اهمیت فضای مجازی به حدی است که برخی نظریه‌پردازان، قدرت سایبری را بُعد پنجم قدرت بعد از ابعاد زمینی، دریایی، هوایی و فضایی می‌دانند (نای، ۱۳۸۷: ۹). فضای مجازی، اینترنت و شبکه‌های ماهواره‌ای، امروزه ابزاری برای کاربردی و عملیاتی کردن اطلاعات راهبردی و تاکتیکی و برنامه‌های عملیات روانی و فرهنگی است. در وقایع اخیر کشورهای شمال آفریقا شاهدیم گروهی از جوانان تونسی در شبکه‌های اجتماعی مجازی تصمیم به اعتراض و تظاهرات می‌گیرند و در ظرف کمتر از یک ماه، نه تنها بالاترین رئیس اجرایی کشورشان را فراری می‌دهند، بلکه جرقه آتش حرکت‌های مشابه در سایر کشورهای منطقه می‌شوند. تأثیر فضای مجازی در سازماندهی و به ثمر نشاندن این حرکات اجتماعی و سیاسی، برکسی پوشیده نیست و اینکه یک مرد مصری نام دختر تازه متولد شده خود را فیس‌بوک^۱ بگذارد، تعجب‌انگیز نخواهد بود (بیات، ۱۳۹۱: ۳۰۰). ایران نیز در معرض حمله‌ها و شبیخون سایبری دشمنان قرار دارد و افزایش سطح امنیت ملی آن، نیاز به حرکت هوشمندانه در عرصه دفاع سایبری دارد که در این میان، نقش بسیج مردمی و ورود شبکه‌های اجتماعی مجازی به عرصه دفاع سایبری، حائز اهمیت است.

با توضیحات پیش‌گفته، چه زمینه‌هایی وجود داشته که اقدامات دشمن در فضای مجازی برای سازماندهی ناآرامی‌ها علیه امنیت ملی ایران مؤثر واقع افتاد؟ به نظر می‌رسد برای مقابله با آن شرایط، راهکار استفاده از بسیج مردمی و پدافند سایبری در ارتقای سطح امنیت ملی ایران می‌تواند مؤثر باشد.

با توجه به تجربیات کاری پژوهشگر که بیش از یک دهه در فضای مجازی و سایبری به طور حقیقی و حقوقی فعال بوده و از نزدیک با مشکلات آن آشنایی نسبی دارد، دریافته است که با مدیریت فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی مجازی مردمی و با به کارگیری بسیج مردمی و تقویت پدافند سایبری می‌توان بر امنیت ملی تأثیر داشت؛ اما چگونگی آن، نیاز به انجام پژوهشهایی دارد که در این پژوهش تلاش شده این مهم انجام شود؛ هرچند در تجزیه و تحلیل مسائل امنیت سایبری، به دلیل عدم توافق برواژگان و استفاده از زبان اغراق آمیز، معمولاً نتیجه تضعیف می‌شود. (سومرو براون، ۲۰۱۱: ۲۷)

صاحب‌نظران و متخصصان پدافند سایبری، بسیج مردمی و امنیت ملی، در سازمانها و مراکز مختلف (سازمان بسیج مستضعفین، سازمان پدافند غیر عامل، دانشکده پدافند سایبری، پلیس فتا، فرماندهی سایبری سازمان اطلاعات سپاه و...)، همگی تأکید و اذعان بر لازم و مورد نیاز بودن انجام این تحقیق برای کشور داشتند که اهمیت و ضرورت تحقیق در خصوص موضوع این مقاله را دو چندان کرد و تعیین مؤلفه‌ها و شاخصه‌هایی از بسیج مردمی و پدافند سایبری که در امنیت ملی و پایداری آن مؤثر است، راهگشای برنامه‌ریزان دفاعی، امنیتی، اطلاعاتی و ارتباطی کشور می‌تواند باشد. هدف تحقیق، شناخت این موضوع است که چگونه می‌توان از طریق بسیج مردمی، پدافند سایبری را تقویت و باعث ارتقای سطح امنیت ملی ج.ا. ایران شد؟

سؤال تحقیق: بسیج مردمی چگونه می‌تواند در تقویت پدافند سایبری و از طریق آن در ارتقای سطح امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران نقش داشته باشد؟

روش تحقیق

روش انجام تحقیق اصلی که این مقاله مستخرج از آن است، ترکیبی از روشهای تحقیق کمی^۱ و کیفی است و چون تأکید سؤال تحقیق روی «چگونگی» است، لذا روش انجام این تحقیق، تبیینی بوده و به صورت پیمایشی و با مطالعات میدانی و در سطح میانه (ملی) انجام شده است. بخشهایی نیز حاصل بیش از یک دهه تجربه، مشاهدات و تخصص محقق در فضای سایبر و مدیریت امور بسیج است.

جامعه آماری شامل افرادی با تحصیلات تکمیلی (کارشناسی ارشد، دکترای حرفه‌ای و دکترای تخصصی) می‌باشد که در جمهوری اسلامی ایران ساکن و شاغل

1. Sommer & Brown
2. Quantitative Research

بوده، از فضای مجازی استفاده می‌کنند و آشنایی حداقلی با ویژگی‌های فضای سایبر دارند. جامعه آماری ۱۱۷۳۸۰۰ نفر محاسبه و براساس فرمول کوکران بر روی حجم نمونه ۲۰۵ نفر به اجرا درآمد.

ابزار گردآوری داده‌ها در تحقیق، پرسشنامه پژوهشگر ساخته بوده و برای طرح سؤال، از منابع موجود، نتایج بررسی آثار و به خصوص نظرات کارشناسان امر و تجربیات محقق استفاده شده است. پرسشنامه، شامل دو دسته سؤالات عمومی و تخصصی است؛ سؤالات عمومی، شامل مشخصات فردی پاسخ‌دهندگان از قبیل جنسیت، سن، مرتبه سازمانی، وضعیت استخدامی، میزان تحصیلات، میزان مهارت در استفاده از اینترنت و... بوده و سؤالات تخصصی، براساس مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده موضوع مقاله، شکل گرفته است. سؤالات تخصصی پرسشنامه با توجه به سه متغیره بودن موضوع مقاله، در سه بخش شامل ۳۰ سؤال، تقسیم و عملیاتی شده است (هر متغیره ۱۰ سؤال). روایی با اعتبار عاملی و پایایی ابزار گردآوری داده‌ها و اطلاعات از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار ضریب آلفای کرونباخ، توسط نرم افزار SPSS مقدار ۰/۸۷۴ محاسبه شد و چون بزرگ‌تر از ۰/۷ است، لذا با توجه به تحلیل کرونباخ، پرسشنامه از پایایی قابل قبولی برخوردار است.^۳

مبانی مفهومی - نظری موضوع

بسیج مردمی

نیروی انسانی یک کشور، عنصر حیاتی و اصلی در «قدرت ملی» آن کشور است. از اینرو، حضرت امام خمینی (ره) «بسیج نیروهای مردمی» را در سطح ملی و جهانی همواره مورد تأکید قرار می‌دادند (مطهرنیا، ۱۳۷۶: ۳۷) و از بسیج به عنوان «پیشگامان رهایی» یاد می‌کردند (کیوان حسینی، ۱۳۸۱). موضوع بسیج از پدیده‌های اجتماعی است که منحصر به یک جامعه ویژه با تفکری خاص نیست. هرچند هر جامعه‌ای بسیج را در چارچوب ایدئولوژی خاص خود تعریف و تحلیل می‌کند، اما شاخصه‌های کلی و مشترکی در توده‌ها و جوامع وجود دارد که می‌تواند سطوح مختلفی از بسیج را مطرح و ارائه کند (کلهر، ۱۳۸۶: ۶). بسیج به مثابه راهبرد بازدارندگی مردمی است و برای تحقق فضای مناسب دفاع فرهنگی، بسیج همه منابع در هر سطحی ضرورت دارد. (کیوان حسینی، ۱۳۸۱)

1. Validity

2. Reliability

۳. خوانندگان محترم می‌توانند برای اخذ توضیحات بیشتر به اصل پایان‌نامه مراجعه کنند که در دانشگاه جامع امام حسین (ع) با نمره عالی دفاع شده است.

هر حکومتی برای جلوگیری از ستیزه‌جویی عناصر خارج از قدرت و افزایش قدرت متکی بر توده‌ها، نیازمند بسیج است. مطمئن‌ترین و اصلی‌ترین عنصر برای ایجاد نظم سیاسی و حفظ قدرت حاکمیت، بسیج است که به معنای دخیل کردن توده‌ها در فعالیتهای سیاسی از طریق بستر مناسب، مشروع و قابل کنترل است (مطهرنیا، ۱۳۷۶: ۲۶). کرونین با تأکید بر نقش مردم در بسیج عنوان می‌دارد: «بسیج توده‌ها عبارت است از تأمین تعداد زیادی سرباز مورد پشتیبانی مردم. ابزارها و اهداف بسیج عمومی در حال تغییرند و با رویکرد سنتی حکومت محور، تفاوت دارند. تحولات پویای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی امروز به اندازه تغییرات پایان قرن هجدهم میلادی، برای جنگ اهمیت دارند. مهم‌ترین آنها شیوه نوین جذب نیرو در قرن ۲۱ است. بسیج عمومی دارای یک شبکه ارتباطی است که از فضای سایبرنتیک سرچشمه می‌گیرد و تأثیری مستقیم روی واقعیت مادی (بیرونی) دارد. شبکه‌های ارتباطی معمولی در دسترس افراد، مانند رایانه‌های شخصی، ماهیت تعامل اجتماعی انسانی را تغییر می‌دهند و بدین ترتیب، بر شکل و نتیجه منازعات بین‌المللی و داخلی هم تأثیر می‌گذارند» (کرونین، ۱۳۸۵: ۷۴). بسیج، بهترین پایگاهی است که می‌تواند کوششهای مشترک و توأمان مردمی و دولت را برای بهبود اوضاع اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و نظامی در هر محل هماهنگ کرده، مردم آن محل را در زندگی اجتماعی ترکیب کند و آنها را تماماً برای مشارکت در پیشرفت ملی توانا سازد (مطهرنیا، ۱۳۷۶: ۲۷). نقش مردم به عنوان مرجع و مهم‌ترین عامل تأمین امنیت از ارزش بسیاری برخوردار است که میزان آن به نسبت همراهی و همکاری مردم با حاکمیت محاسبه می‌شود (روحی، ۱۳۹۱: ۷۲). هر چند برخی نظیر رابینز^۱ و وبستر^۲ معتقدند سازوبرگ جنگ اطلاعاتی، برای پیشبرد امر جنگ، نه به بسیج شهروندان نیاز دارد و نه به بسیج صنایع (رابینز و وبستر، ۱۳۸۴: ۲۲۳)؛ اما باید گفت که امروزه، نه تنها سازوبرگ جنگ اطلاعاتی بی‌تأثیر از مردم و فناوری نیست، بلکه با شرایطی، مکمل هم می‌توانند باشند. با این بیان وبستر و رابینز، مشخص می‌شود که منظور آنها از بسیج شهروندان، گسیل کردن نیروی نظامی و مردمی به جبهه جنگ سخت است که در این نوع جنگ لازم نیست؛ در حالیکه در جنگ و دفاع سایبری در فضای مجازی مردم و کاربران اینترنت و فناوری‌های پیشرفته برای پیشبرد اهداف جنگ و دفاع بسیار مؤثرند که در طول این مقاله به مواردی اشاره می‌شود. البته ناگفته نماند رابینز و وبستر، تأثیر مردم را در انقلاب مد نظر دارند و عنوان می‌کنند: «برای انقلاب کردن، شما به مردم نیاز دارید». (همان: ۳۲۹)

در بحث امنیت ملی، نقش مردم و بسیج عمومی غیرقابل چشم‌پوشی است و می‌دانیم استفاده از ظرفیت و بسیج مردمی هم می‌تواند در دو نوع ذیل قابل بهره‌برداری باشد:

۱. حرکت خودجوش مردم برای انجام کاری که بیشتر از احساسات سرچشمه می‌گیرد و معمولاً کوتاه‌مدت است.
۲. حرکت برنامه‌ریزی شده و سازماندهی شده مردم برای نیل به یک هدف مشخص؛ که نسبت به نوع اول دارای عقلانیت بیشتری بوده و شامل اهداف میان‌مدت یا بلندمدت‌تری است. (بیات، ۱۳۹۱: ۳۰۰)

هر دو روش مذکور در فضای مجازی و فضای واقعی نمود پیدا می‌کند که منظور ما در این مقاله، بیشتر جنبه فضای سایبری تأکید دارد. در این مقاله، بسیج مردمی، استفاده از توان مردم در راستای رسیدن به اهداف یک گروه، سازمان یا دولت و به طور خاص ارتقای سطح امنیت ملی کشور خود یا تنزیل سطح امنیت ملی برای کشور حریف یا دشمن تعریف می‌شود که می‌تواند شامل هر دو نوع ذکر شده برای بسیج مردمی باشد. بیشتر مد نظر، روشها و اقداماتی مردمی است (مثلاً در شبکه‌های اجتماعی مجازی) که بر پدافند سایبری تأثیر دارد؛ چه بسیج سازماندهی شده و چه حرکت خودجوش مردمی و به خصوص تأثیراتی که بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند اعمال کند.

جنگ و دفاع سایبری

تاریخچه جنگ و دفاع سایبری به زمان ابداع رایانه برمی‌گردد (لیبکی، ۱۳۸۴: ۵)؛ آنگاه که رایانه پدید آمد و به تبع آن سایبر؛ یعنی علم فرمان انسان به ماشین و رایانه (نرم‌افزار و سخت‌افزار) و مدیریت آن مطرح شد و روز به روز در مفاهیم گسترده‌تری نظیر بسیج سایبری،^۱ تروریسم سایبری،^۲ جنگ سایبری،^۳ فرهنگ سایبری^۴ و... خودنمایی کرد. آنجا که عده یا گروه یا کشوری علیه امکانات رایانه‌ای، الکترونیکی و سایبری رقیب یا دشمن، اقداماتی انجام داد، جنگ و به تبع آن دفاع سایبری معنا یافت (مابن، ۲۰۱۳: ۶). رسانه‌های اطلاعاتی و ارتباطی نیز، از ابتدای تولد در راستای اهداف مختلف به کارگیری شدند، خواه این اهداف، سیاسی، فرهنگی،

1. Cyber Mobilization
2. Cyber Terrorism
3. Cyber War
4. Cyber Culture
5. Maa Benn

اجتماعی، اقتصادی یا نظامی و امنیتی باشند (کمسیون اروپا، ۲۰۱۳: ۴). اهمیت فضای مجازی و عملیات در آن تاحدی است که ایالات متحده آمریکا هم اخیراً بودجه اختصاص داده شده به عملیات سایبری را افزایش داده (وبگاه تریپ وایر، ۲۰۱۳) و برای درگیری‌های سایبری و طلوع عصر جدید امنیت ملی، آماده می‌شود (تورایزینگام و کالبرگ، ۲۰۱۳) و عنوان می‌دارد حضور و اقدام مؤثر در فضای مجازی، از مأموریتها و اولویتهای قرن بیست و یکم نیروهای مسلح ایالات متحده آمریکا برای پایداری رهبری جهانی این کشور است (اویرنو و مک‌هوگ، ۲۰۱۳). با گسترش حملات و جرایم سایبری، نحوه برخورد با آنها نیز نیاز به توسعه متناسب دارد. در طول سیر صعودی فناوری، معمولاً در اکثر کشورها و حتی در شمول جهانی آن، قوانین همواره عقب‌تر از پیشرفت فناوری بودند و اینترنت نیز مستثنا از این روند نبوده است. با گسترش شبکه جهانی اطلاع‌رسانی (اینترنت) به دلایلی، جرایمی در محیط‌های مجازی به وقوع پیوسته که سیستم قضایی کشورهای مختلف نتوانسته‌اند با آنها برخورد جدی کنند. همین امر باعث شده که شبکه اینترنت، فارغ از سلطه قوانین در دنیا و فضای مستقر خود، به راه خویش ادامه دهد. (حسن‌بیگی، ۱۳۸۴: ۱۴)

فناوری اطلاعات، فرصتهای بی‌نظیری را در اختیار بشریت قرار داده، ولی مشابه با هر فناوری نوظهور در جهان، چالشهایی نیز به دنبال داشته است. سرقت اطلاعات، خرابکاری، از کار اندازی سیستم‌های رایانه‌ای، کلاهبرداری و جاسوسی، از جمله تأثیرات مخرب فناوری اطلاعات برای حیات بشری است. توسعه اینترنت و گسترش آن حتی به درون منازل و محلهای کارمردم و نیز جهان شمول بودن و وجود خطرات بالقوه آن، سازمانها و دولتها را با چالشهای جدیدی روبه‌رو کرده است (همان: ۱۵). برای نمونه، دولت آمریکا در راهبرد جدید خود، حمله سایبری را معادل حمله به خاک این کشور تلقی و فرماندهی سایبری آمریکا را برای جنگ و دفاع سایبری ایجاد و سازماندهی کرده است. اهمیت جنگ و دفاع سایبری امروزه به حدی افزایش یافته که کشورهایی نظیر آمریکا، انگلیس، روسیه، چین، کره، آلمان و حتی رژیم صهیونیستی، به سازماندهی مردمی در خصوص این امر در رسانه‌های مجازی اقدام می‌کنند. جنگ سایبری واقعی، یک رویداد با ویژگی‌های جنگ متعارف است، اما به طور انحصاری طرفین در فضای مجازی می‌جنگند (سومر و براون، ۲۰۱۱: ۲۵). جنگ

1. The European Commission
2. TripWire.com
3. Thuraisingham and Kallberg
4. Odierno and McHugh
5. USCYBERCOM

سایبری امروز در فضای شبکه‌های اجتماعی سایبری است (ضیائی‌پور، ۱۳۸۷: ۲۱). میدان جنگ، عرصه سایبر است و سلاحها، تسلیحات سایبری. رشد و گسترش فناوری اطلاعات و اینترنت، آسیبها و تهدیدهایی نظیر جاسوسی صنعتی و اینترنتی را در بر داشته است. فناوری، به ویژه ریزپردازنده‌ها، رایانه‌ها و شبکه‌های جهانی، موتور محرکه‌ای هستند که با سرعتی وصف‌ناپذیر ما را وارد عصر اطلاعات کرده‌اند (بونی و کواسیچ، ۱۳۸۳: ۲۹). لذا در برنامه‌ریزی‌های راهبردی سایبری، بایستی نقش، قابلیتها و توان بالای جاسوسی صنعتی و اینترنتی لحاظ شود.

امروزه به طور میانگین هر روز حدود ۱۵۰،۰۰۰ ویروس رایانه‌ای در اینترنت در گردش است و روزانه ۱۴۸،۰۰۰ رایانه به خطر می‌افتد (کمیسون اروپا، ۲۰۱۳: ۵) و از آنجا که اکثر متخصصان، دانشجویان، دانش‌آموزان و اساتید دانشگاهها در امور روزمره، از فناوری‌های دیجیتال، شبکه‌ها و خدمات اینترنت استفاده می‌کنند و تعداد زیادی از شهروندان از طریق اینترنت خرید و فروش می‌کنند و حتی در برخی کشورها و اتحادیه اروپا، بخش فناوری اطلاعات و ارتباطات به تنهایی تقریباً شش درصد تولید ناخالص داخلی را شامل می‌شود؛ لذا حوادث متأثر بر امنیت سایبری، کسب و کار و شانس دولتها را برای رشد اقتصادی در معرض خطر قرار داده است (همان: ۵۶). عدم توجه به امنیت اطلاعات شبکه‌های خدمات عمومی، می‌تواند خدمات حیاتی و عملکرد کسب و کار را مختل کند و منجر به ایجاد خسارات مالی قابل توجهی برای اقتصاد کشورها شده، تأثیری منفی بر خدمات و رفاه اجتماعی بگذارد (اتحادیه اروپا، ۲۰۱۳: ۵۷). مهم‌ترین نگرانی در این باره، تهدید ناشی از حملات سایبری سازمان‌یافته است که قادر به تحمیل لطمه‌های جبران‌ناپذیر به زیرساختهای حیاتی کشورهاست. قدر مسلم آن است که همگام با توسعه روزافزون فضای سایبر، ابزارها و شیوه‌های مختلف تهاجمی نیز به سرعت گسترش یافته و توان تخصصی و درجه پیچیدگی نفوذگران عامل تخریب یا غارت، سیر صعودی پیدا کرده است (صالحی امیری و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۴۸). اگر امنیت اینترنتی نسبت به راهبرد سایبری ملی، در مسیری متفاوت باشد، بسیار مشکل ساز و باعث ایجاد شکاف و ضعف می‌شود که می‌تواند توسط گروههای متخاصم مورد سوء استفاده قرار گیرد (تراپزینگام و کالبرگ، ۲۰۱۳: ۱۶). سیستم‌های اطلاعات دیجیتال، به ویژه اینترنت، می‌توانند توسط اشتباهات بشر، حوادث طبیعی، خرابی‌های فنی یا حملات مخرب، تحت تأثیر قرار گیرند. اختلال در یک کشور می‌تواند اثر جانبی در سایر کشورهای مرتبط داشته و امور خدمات عمومی مردم را مختل کند (اتحادیه اروپا، ۲۰۱۳: ۵۶). حتی

گاهی با دستکاری سابقه جستجوی قربانی و اطلاعات به دست آمده از این طریق، می‌توان او را با تهدید جدی مواجه کرد. (لی و روتولونی، ۲۰۱۳: ۱۰)

برای فضای مجازی، همان هنجارها، اصول و ارزشهای حاکم بر دولت، باید به صورت برخط اعمال شود. حقوق اساسی و حاکمیت قانون باید در فضای مجازی محافظت شود. راهبرد برجسته دولت در فضای مجازی بایستی در راستای کاهش شدید جرایم اینترنتی و جنایات سازمان‌یافته باشد. حوادث امنیتی سایبری در حجم بزرگی در حال افزایش است و رفته رفته پیچیده‌تر می‌شود. این حوادث می‌توانند صدمه عمده‌ای به امنیت و اقتصاد بزنند (کمسیون اروپا، ۲۰۱۳: ۱۵). استفاده از رایانه و اینترنت، مانند تیغ دولبه‌ای است که چنانچه در اختیار دانش‌پژوهی قرار گیرد، در راه صلاح و سازندگی جوامع و اگر در اختیار ناهلان باشد، در جهت تباهی جوامع و انسانها به کار می‌رود. (آیکاو و همکاران، ۱۳۸۳: ۱۵)

دی آنجلیز، دیدگاه روشنی از موارد اساسی ارتباط میان جرم و رایانه را ارائه می‌کند و به ویژه بر نیاز به حفاظت از مفاهیم باارزشی چون: امنیت و حریم خصوصی که اهمیت بسیار زیادی در جامعه دارند، تأکید و بیان می‌کند که رایانه‌ها تأثیر ضد و نقیضی در دموکراتیزه کردن جرم داشته‌اند. خطرات بالقوه هرزه‌نگاری و تروریسم سایبری، قابل توجه بوده است. با توجه به خواص فضای سایبر، گروههای جدیدی از مجرمان، به سوی جرایم سایبری کشیده می‌شوند و انواع سنتی جرایم با واقعیت‌های روز انطباق می‌یابند (آنجلیز، ۱۳۸۳: ۶). به طور

نمونه، جوزف نای^۲ عنوان می‌دارد: «طی اعتراضات دانشجویی سال ۲۰۰۹م. در ایران، توییت‌ها و سایتهای شبکه‌های اجتماعی برای سازماندهی و گزارش تظاهرات معترضان، اقدامی حیاتی کردند. دولت آمریکا از مدیران توییت‌ها خواست که سرعت سایتهای آنها را به منظور انجام تعمیرات از قبل برنامه‌ریزی شده پایین نیاورند. آنها نگران بودند که این کار ممکن است در نحوه سازماندهی اعتراضات با استفاده از توییت‌ها اختلال ایجاد کند. با این حال، شش ماه بعد گروهی ناشناس موسوم به ارتش سایبری ایران با موفقیت توانست ترافیک را به وبسایتی حاوی یک پیام ضدآمریکایی هدایت کند و در فوریه ۲۰۱۰ (بهمن ماه ۱۳۸۸) دولت ایران توییت‌ها و سایتهای دیگر را مسدود کرد» (نای، ۱۳۹۰: ۱۶). این بیان جوزف نای نشان می‌دهد که ظاهراً وی برآورد صحیحی از اوضاع داخل ایران در آن مقطع زمانی نداشته است؛ زیرا هر چند اقدام شبکه‌های اجتماعی مجازی نظیر توییت‌ها و فیس‌بوک در آن مقطع، در امنیت داخلی ایران، مؤثر بود، اما تنها عدم انجام تعمیرات مقطعی توسط توییت‌ها، اقدامی حیاتی بر

1. Lee & Rotoloni
2. Joseph Nye

ضد امنیت ملی ایران نبود، بلکه این عامل در کنار عوامل دیگر تأثیری نسبی داشته است.

با اینکه از پیشرفت سایبری، منافع قابل توجهی حاصل شده، ولی در عین حال، آسیب‌پذیری سایبری را هم افزایش داده است (ویلشوسن، ۲۰۱۳: ۲۰۵). در تهاجم از طریق شبکه اینترنت، حتی کشورهایی که به دلیل موقعیت جغرافیایی از بسیاری از تهاجم‌های فیزیکی مصونیت دارند نیز در امان نخواهند بود؛ زیرا در فضای مجازی، مرزهای کشورها مفهوم چندانی ندارد و اطلاعات بی‌محابا از مرزبندی‌های سیاسی، اخلاقی و اجتماعی عبور کرده، تبادل می‌شوند. لذا مهاجمان رایانه‌ای قادرند بدون کوچک‌ترین هشدار به شبکه‌های ملی یورش برده، با چنان سرعتی گسترش یابند که بسیاری از مواضع هدف، حتی فرصت شنیدن صدای آژیر خطر را نیز پیدا نکنند و حتی در صورت هشدار قبلی هم به احتمال زیاد فرصت لازم را برای محافظت از خود نداشته باشند. از این جهت لازم است تا در سطح ملی ضمن شناسایی نقاط ضعف و قوت و نیز آسیب‌پذیری‌های احتمالی و با در نظر گرفتن فرصت‌ها، اقدامات بازدارنده متناسب، پیش‌بینی و چاره‌اندیشی شود (صالحی امیری و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۴۹). تهدیدهای حملات سایبری فراگیر علیه دولت‌ها، می‌توانند به حدی جدی باشند که منجر به تأثیر بر امنیت ملی، اقتصاد و بهداشت عمومی و سلامت شوند. تعداد حوادث سایبری گزارش شده همچنان رو به افزایش است. در نتیجه، سرقت داده‌ها، کلاهبرداری اقتصادی و نقض حریم خصوصی افزایش یافته است (ویلشوسن، ۲۰۱۳: ۲۰۵). در سال‌های اخیر، زمینه‌های متوجه امنیت فضای مجازی، تغییر کرده و حملات سایبری، با برنامه‌های ملی متمرکز، کسب و کار و دولت‌ها را مورد هدف قرار داده‌اند که در نشت اطلاعات حساس و حیاتی تأثیر بسزایی داشته است (لی و روتولونی، ۲۰۱۳: ۲۵). اگرچه اکثریت قریب به اتفاق حملات سایبری، که در مورد آنها نگرانی‌هایی ابراز شده، تنها بر روی رایانه‌های متصل به اینترنت روی داده است (سومر و براون، ۲۰۱۱: ۳۳)؛ اما امروزه، حمله به سایر شبکه‌های رایانه‌ای کوچک‌تر، نظیر اینترنت‌ها هم گسترش یافته است.

با توجه به مطالب پیش‌گفته، می‌توان گفت که آفند و حمله سایبری، استفاده از امکانات و روش‌ها و منابع سایبری برای تأثیر یا تخریب منابع دشمن یا رقیب است؛ به طوری که باعث تأثیر منفی در امنیت دشمن و تهدید او یا تأثیر مثبت بر امنیت ملی خودی باشد. پس جنگ سایبری؛ اقدام به آفند سایبری از سوی یک گروه یا دولت علیه یک گروه یا دولت دیگر و متقابلاً اقدام به دفاع و پدافند سایبری از سوی دشمن یا رقیب وی است و پدافند سایبری؛ بهره‌جویی از منابع مختلف انسانی، مادی، معنوی، فیزیکی، فنی و سایبری است برای دفاع در مقابل حملات و جنگ

سایبری طرف مقابل که این طرف مقابل می‌تواند کشور یا گروه رقیب یا دشمن باشد (بیات، ۱۳۸۸). برنامه‌ریزی دفاع و پدافند^۱ برای آمیختن دنیای مجازی^۲ با آسیبها و خسارات و معایب فیزیکی محدود دنیای واقعی^۳ همراه است (شیمال و ویلیامز،^۴ ۲۰۱۱: ۱۰۰) و پدافند سایبری، دفاع در مقابل آفندسایبری است.

برخی کارشناسان بعد پنجم قدرت راپس از ابعاد زمینی، دریایی، هوایی و فضایی، در عرصه سایبر و فضای مجازی، تحت عنوان قدرت سایبری می‌شناسند و در حال حاضر، ایران را پنجمین قدرت سایبری جهان معرفی می‌کنند (گرداب، ۱۳۹۲). روزانه ۱۳ تا ۱۴ هزار حمله اینترنتی علیه کشور ایران صورت می‌گیرد که تقریباً همه آنها در دروازه‌های ورودی کشور مهار می‌شود. (خبرآنلاین، ۱۳۹۱)

در بین سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۳ یک سری تهدیدهای سایبری علیه ایران اعمال شدند که منشأ صهیونیستی - آمریکایی داشتند؛ از جمله حمله ویروسهای استاکسنت^۵، فلیم^۶، دوکو^۷ و... به تأسیسات زیرساختی ایران (گرداب، ۱۳۹۲). این تهدیدها به گونه‌ای بود که تبلیغات بسیاری از طریق طرفین در فضای مجازی و رسانه‌ها در خصوص آنها انجام شد. در این نبرد، ایران عنوان داشت که توانسته است حملات این ویروسها و بدافزارها را کنترل کرده، مانع صدمه زدن آنها به تأسیسات حیاتی کشور شود. هر چند دشمنان ایران در این عرصه بهره‌برداری‌هایی کردند که حداقل سود آن برای طراحان بدافزارها این بود که مطمئن شدند می‌توانند از این طریق به ایران ضربه بزنند و در عملیات روانی علیه جمهوری اسلامی ایران از این روش استفاده کنند. متخصصان آن را مشغول کنند. مطالب عنوان شده گویای آن است که نیاز به دفاع و پدافند سایبری برای جمهوری اسلامی ایران، امری لازم به نظر می‌رسد.

امنیت ملی

امنیت در دو مفهوم فردی و جمعی قابل بحث است. امنیت فردی؛ در موضوع حفظ یا تهدید منافع فردی در مقابل تهدیدهای فردی یا جمع دیگر و امنیت جمعی؛ در موضوع حفظ یا تهدید منافع جمعی بحث می‌کند. از آنجا که زندگی انسان در راستای تأمین منافع، امنیت و سلامت استوار بوده، به قول پیامبر اعظم اسلام (ص)،

1. Defence Planning
2. Virtual World
3. RealWorld
4. Shimeall and Williams
5. Stuxnet
6. Flam
7. Doku

معمولاً امنیت و سلامت از نعمتهای مجهول الهی بوده است (پابنده، ۱۳۸۵: ۶۷). امنیت در زبان عربی به معنای بی‌هراس بودن و آرامش است. دایره‌المعارف بزرگ لاروس ذیل واژه امنیت آورده است: وضعیتی که شخص در آن از خطر و اهماه ندارد و آرامش نفسانی از آن حاصل می‌شود. در واژه‌نامه دبوهم از امنیت این مفاهیم به دست می‌آید: حالت نفسانی قابل اعتماد و آرام که انسان خود را مصون از خطا می‌یابد و وضعیت و حالت آرامی که از فقدان خطر به دست می‌آید. در زبان انگلیسی نیز ذیل واژه امنیت، حالت یا احساس آزاد بودن از ترس و بیمناکی آمده است. مسئله امنیت، نگرانی کشوری خاص نیست و مربوط به تمام کشورهاست (مورگنتا، ۱۳۸۹: ۶۸۴). برخی معتقدند مفهوم امنیت ملی، ساخته و پرداخته در ایالت متحده و توسعه یافته در جهان غرب است (عبدالله‌خانی، ۱۳۸۹: ۱۴۱). واژه امنیت ملی مانند دیگر مفاهیم علوم انسانی، دارای مفاهیم متعدد و پیچیده است که ریشه آن در تلقی و برداشت متفاوت افراد، گروهها و کشورها از این مفهوم است. بر همین اساس، آرنولدولفرز می‌گوید: امنیت ملی نماد ابهام‌آمیزی است که اصلاً ممکن نیست دارای معنای دقیق باشد. بوزان هم می‌گوید: سیاستمداران از اینکه مفهوم امنیت را مبهم و نامشخص نگه دارند، کاملاً خوشحالند؛ زیرا در حمایت از اهداف متنوع، بهتر می‌توان بدان تمسک کرد. (بشیری، ۱۳۸۸: ۱)

در طول تاریخ حیات بشر، زمانی امنیت صرفاً در موضوع تهدیدها و بلایای طبیعی مانند سیل، زلزله، آتشفشان، صاعقه یا حیوانات درنده و نظایر آن قرار داشت. اما به تدریج جای خود را به ترس انسان از انسان یا گروه انسانها از انسانها داد و امروزه با گذر از دوران سنتی، کلاسیک و مدرن و ورود به عصر فرامدرن، بحث امنیت جهانی و حرکت به سوی همگرایی و همکاری‌های منطقه‌ای و جهانی مطرح شده است. امنیت، اصطلاحی است که بر نبود تهدید نسبت به ارزشهای اساسی یک ملت دلالت دارد. از نظر تاریخی، امنیت به عنوان ارزش پایه‌ای و هدف نهایی رفتار دولت تلقی شده است. امنیت؛ یعنی نبود تهدید و تهدید، هر عنصر یا وضعیتی است که موجودیت و ارزشهای حیاتی را به خطر بیندازد (دانشگاه امام حسین، ۱۳۷۶: ۵). بهشت کامل انسانی جایی است که انسان در آن از همه نوع امنیت و آرامش برخوردار باشد. اگر دغدغه آرامش روحی و روانی برای هر فردی، دغدغه و هدف اصلی است، آرامش و امنیت جمعی نمی‌تواند از این دایره بیرون باشد. لذا امنیت و آرامش به شکل لایه‌های درهم تنیده خودنمایی می‌کند. بنابراین، تلاش انسان برای دستیابی به همه انواع و اقسام آرامش و امنیت و حفظ و نگهداشت آن است. (توکلی، ۱۳۸۹)

برخی، شاخصه‌های سرزمین، حکومت و جمعیت را سه مؤلفه امنیت ملی می‌دانند. درسالهای اخیر نظریه پردازان بر این باورند که پنج مؤلفه درمبحث امنیت ملی نقش تعیین کننده دارند که عبارتند از: نیروهای مسلح، مقبولیت و مشروعیت عام، اقتصاد و توانمندی مالی حکومت، دسترسی به منابع حیاتی و حساس و مدارای قومی مذهبی (تبیان نیوز، ۱۳۹۱). می‌توان گفت امنیت ملی؛ یعنی دستیابی به شرایطی که به یک کشور امکان می‌دهد از تهدیدهای بالقوه یا بالفعل خارجی و نفوذ سیاسی و اقتصادی بیگانه در امان باشد و در راه پیشبرد امر توسعه اقتصادی، اجتماعی و انسانی و تأمین وحدت و موجودیت کشور و رفاه عامه، فارغ از مداخله بیگانه گام بردارد (بشیری، ۱۳۸۸: ۱). در اثر پیشرفت و توسعه فناوری اطلاعات، امنیت ملی و اقتصادی کشورها وابستگی روز افزونی به فناوری اطلاعات و زیرساختهای اطلاعاتی پیدا کرده و فناوریهای دفاع و امنیت در برابر تهدیدکنندگان فضای سایبر با سرعت کمتری در حال توسعه است؛ یعنی بین گستره کاربردهای فناوری اطلاعات و فناوریهای دفاعی و امنیتی آن، فاصله و «شکاف آسیب پذیری» افتاده است که به عنوان یک معضل جدی برای کشورهای، روز به روز در حال افزایش است. (صالحی امیری و همکاران، ۱۳۸۷)

الگوی مفهومی موضوع

با توجه به توضیحات ارائه شده، متغیرهای موضوع این مقاله عبارتند از: ۱. بسیج مردمی؛ ۲. پدافند سایبری؛ ۳. امنیت ملی ج.ا. ایران.

شکل ۱- ارتباط مفهومی متغیرهای موضوع مقاله

مفهوم «امنیت ملی» و «دفاع» با همدیگر و با مفهوم «قدرت» ارتباط تنگاتنگ دارند. زمانی دفاع تجلی عینی دارد که امنیت آدمی مورد هجوم واقع شود. دفاع یعنی دفع تجاوز در حوزه امنیتی زندگی در ابعاد فردی و اجتماعی انسانی. امنیت ملی در سایه قدرت ملی حاصل می‌شود و دفاع در برابر مهاجم، مستلزم وجود «قدرت» است (مطهرنیا، ۱۳۷۶: ۳۷). با توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات و فضای سایبری،

تهدیدهای سایبری نیز گسترش یافته، لزوم اتخاذ تدابیر دفاعی و پدافندی سایبری احساس می‌شود. براین اساس، با توجه به ابعاد و مؤلفه‌های قدرت ملی و امنیت ملی، سه متغیر بسیج مردمی، پدافند سایبری و امنیت ملی در ارتباطی تنگاتنگ با همدیگرند. به نظر می‌رسد با بسیج مردمی می‌توان سطح دفاع سایبری را ارتقا داد و منجر به افزایش ضریب امنیت ملی شد.

تعاریف مفاهیم اساسی موضوع

بسیج مردمی؛ عبارت است از جهت‌دهی و بهره‌برداری از حرکات خودجوش افراد و گروهها یا استفاده از توان نیروهای مردم به طور سازماندهی شده، در راستای رسیدن به اهداف یک گروه، سازمان یا دولت و به طور خاص اهداف امنیت ملی در یک کشور. (بیات، ۱۳۹۲: ۶)

پدافند سایبری؛ یعنی هر اقدام و استفاده از امکانات، روشها و منابع مختلف انسانی، مادی، معنوی، فیزیکی، فنی و فضای مجازی، برای دفاع، پیشگیری و مقابله با تهدیدها و اثرات آفند و حملات فضای مجازی توسط طرف مقابل (کشور یا گروه رقیب یا دشمن). پدافندسایبری، دفاع در مقابل آفندسایبری است. هر چند برخی با لحاظ نظرات فنی، بین تعریف پدافند سایبری و دفاع سایبری تمایز قایلند، اما در این مقاله، با لحاظ منظور کلی و عام به این دو، تعریفی یکسان در نظر گرفته شده است. (همان: ۶)

امنیت ملی؛ عبارت است از توانایی یک کشور در دفع تهدیدهای خارجی علیه حیات سیاسی یا منافع ملی خود. به عبارت دیگر؛ امنیت ملی یعنی دستیابی به شرایطی که به یک کشور امکان می‌دهد از تهدیدهای بالقوه یا بالفعل خارجی و نفوذ سیاسی و اقتصادی بیگانه در امان باشد و در راه پیشبرد امر توسعه اقتصادی، اجتماعی و انسانی و تأمین وحدت و موجودیت کشور و رفاه عمومی، فارغ از مداخله بیگانه گام بردارد. (بشیری، ۱۳۸۸: ۱۵۲)

اینترنت و فضای مجازی

رسانه‌های اطلاعاتی و ارتباطی وقتی به اوج اثر خود می‌رسند که از حالت تک‌مخاطبی، خارج و به صورت شبکه‌ای مورد استفاده قرار گیرند. فکر ایجاد شبکه در دهه ۶۰ میلادی و با این مضمون به وجود آمد که چگونه می‌توانیم پیامهای اطلاعاتی را روی یک رسانه ارتباطی به صورتی کارا و قابل اعتماد ارسال کنیم؟ پس از آن، با

تحولاتی که در این زمینه به وجود آمد، از اواسط دهه ۷۰ تلاش شد تا سرویسهای ارتباطی را روی یک مجموعه از شبکه‌های به هم متصل تدارک ببینند. به این ترتیب، سنگ بنای تبادل وسیع و هماهنگ «داده» که امروزه یکی از بخشهای مهم کار با رایانه است، گذاشته شد. این فناوری جدید، «ارتباط بین شبکه‌ای» یا اینترنت نام دارد (حسن‌بیگی، ۱۳۸۴: ۱۹) که از مهم‌ترین رسانه‌های ارتباطی و اطلاعاتی است که گام بزرگی در حوزه فاوا^۱ به شمار می‌رود. اینترنت، مجموعه‌ای از شبکه‌های رایانه‌ای به هم پیوسته در کل جهان است که آن را می‌توان از طرق مختلف به مثابه نقشه شاهراه ارتباطاتی دانست. (بونی و کواسیج، ۱۳۸۳: ۵۸)

به دنبال استفاده گسترده کاربران؛ دانشگاهها، مراکز دولتی و شرکتهای معتبر خود را به اینترنت متصل کردند و شبکه‌های اطلاعاتی گسترده‌ای را روی اینترنت قرار دادند (مرادی، ۱۳۸۹: ۴۶). در امور تجاری، اینترنت به مثابه مقابله داود با جالوت است؛ یعنی منافع و مزایای اینترنت به قدری است که با وجود خسارات احتمالی، نمی‌توان آن را نادیده گرفت (بونی و کواسیج، ۱۳۸۳: ۶۱). امروزه، اینترنت قابل اعتماد و دیگر امکانات رایانه‌ای مطمئن، از ضروریات زندگی است (سومر و براون، ۲۰۱۱: ۱۶). از مهم‌ترین شاخصه‌های اینترنت، «تعامل» است. تعامل اینترنت پایه^۲ یا تعامل بر مبنای شبکه اینترنت، می‌تواند گروهها و افراد سازمانهای بسیاری را در یک شبکه چند وجهی با یکدیگر مرتبط کند تا با به وجود آوردن این تعامل، در مسیر به وجود آوردن تفاهم و از میان برداشتن مرزهای فیزیکی و تا حد امکان مرزهای ذهنی گام بردارند (کلهر، ۱۳۸۶: ۱۵). اینترنت گسترده وسیعی است که سیاست و منازعات سیاسی از نوع سایبری آن را، تحت تأثیر خود قرار داده (کارازوجیانی، ۱۳۸۸: ۳۳)، چالشهای جدیدی فرا روی کارشناسان امنیتی و مجریان قانون گذاشته است (بونی و کواسیج، ۱۳۸۳: ۶۰). از دید برخی دیگر، اینترنت اساساً واقعییتی است که باعث ارتباط و اتصال میلیونها رایانه در سراسر جهان شده است. اینترنت، ساختاری است برای برقراری روابط میان اندیشه‌ها، روشها و پردازشهای دیجیتالی و ابزاری است بدیع و منسجم با فناوری پیشرفته و مدرن اطلاعاتی و تعداد نامحدودی کاربر در فضای مجازی مشترکی که مرزهای جغرافیایی ملی و منطقه‌ای، آن فضا را محدود نمی‌کنند. (مرادی، ۱۳۸۹: ۴۹)

اصطلاح فضای سایبر برای اولین بار در سال ۱۹۸۲ م. در یک داستان علمی-تخیلی به کار برده شد. فضای سایبر، محیط ارتباطی فرستنده یک پیام باگیرنده آن است.

1. Internet Working / Internet

۲. فناوری اطلاعات و ارتباطات.

3. Internet-Based Interaction

با این تعریف، فضای سایبر اگر چه اصطلاحی به نسبت جدید است، اما مفهوم آن جدید نیست و پیدایش این مفهوم، همزمان با اختراع تلفن توسط الکساندر گراهام بل در سال ۱۸۷۶م. بوده است (آنجلیز، ۱۳۸۳: ۱۱). فضای مجازی؛^۱ یعنی محیط تبادل اطلاعات و ارتباطات بین انسانها در بستر فناوری‌های رایانه‌ای و مخابراتی (بیات، ۱۳۹۱). فضای سایبر استعاره‌ای برای تشریح سرزمین غیر فیزیکی تشکیل شده توسط سیستم‌های رایانه‌ای است. در فضای سایبر نمی‌توان بویید یا شنید (منظور توسط حواس رایج است). (سیدمفیدی، ۱۳۸۳: ۱۸)

برخی نظیر رابینز و وبستر، ارتباط فضای سایبر با فضای حقیقی و واقعیت‌های جهان را گسسته دانسته، عنوان می‌کنند: «فضای سایبرنتیکی، فضایی منزوی است؛ یعنی چیزی که تماس خود با واقعیت‌های جهان را از دست داده است و در نتیجه، در هماهنگی با این اعتقاد عمل می‌کند؛ جهانی که اکثر ما هنوز در آن می‌خواهیم زندگی کنیم دیگر هیچ واقعیتی ندارد» (رابینز و وبستر، ۱۳۸۴: ۲۶۸). البته با اندکی تأمل می‌توان این گفته وبستر و رابینز را رد کرد و نه تنها می‌توان گفت که فضای سایبرنتیکی، فضایی منزوی نیست و تماس خود با واقعیت‌های جهان را از دست نداده، بلکه نوعی شبیه‌سازی از آن و نوعی واقعیت مجازی است.

شبکه‌های اجتماعی مردمی در فضای مجازی

فضای سایبر امروزه یکی از مهم‌ترین و پرکاربردترین رسانه‌های اجتماعی به نام شبکه‌های مجازی اجتماعی را در اختیار کاربران قرار داده است. رسانه‌های اجتماعی ابزاری برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی جامعه به شمار می‌روند (کارا زوجیانی، ۱۳۸۸: ۲۰). شبکه‌های مجازی، از این جهت که همه آنها رسانه‌اند، خصلت‌های رسانه بودن را دارند؛ اما ماهیت آنها متفاوت است. آنها دارای ماهیت جدیدی‌اند که مربوط به لافضا و لامکان بودن آنهاست (مرکز توزیع پیام دیدار، ۱۳۹۱: ۸). در جوامع شبکه‌ای، چهار عنصر اساسی همبستگی، انتشار، بسیج و مشاهده و بررسی، در شکل دادن به یک حرکت جدی، مؤثرند و می‌توانند بسیاری از نهادها و افراد درون جامعه را به سمت شبکه‌ای شدن و حرکت توده‌وار و با عزم روشن و هدف متعالی؛ یعنی ارتباطات، بسیج را منسجم کنند (کلهر، ۱۳۸۶: ۸). یکی از ابزارهای اساسی برای مقابله با تهاجم گسترده فرهنگی دشمن و جنگ در حوزه نبرد نرم و فرهنگی، استفاده از فضای مجازی و راه اندازی بسیج شبکه‌ای با استفاده از پتانسیل اینترنت است. این حوزه که با هزینه به نسبت

کم، با جمع‌آوری توان محدود افراد متفرقه‌ای که با هویت دینی و انقلابی در اقصا نقاط عالم به فکر حفظ و اعتلای فرهنگ دینی می‌باشند، می‌تواند قدرت عظیمی از لحاظ فکری به افراد اعطا کند؛ با افزایش ضریب نفوذ محتوایی مطالب دینی به زبانهای مختلف، اقدام به مقابله با تهاجم فرهنگی و هویتی غرب کرده و حتی با به نقد کشیدن اساس باورهای غرب، مبانی معرفتی آنها را با چالش جدی مواجه کرده است (مرادی، ۱۳۸۹: ۱۳۰). در عصر سایبر، جهان جدید به شبکه‌ی نیرومندی تبدیل شده است که بافت اصلی و تاروپود آن را اطلاعات و نظام ارتباطات الکترونیک تشکیل می‌دهد. در درون این شبکه، به جز گروهی از نخبگان، دیگران کنترل خود را بر زندگی خویش و محیط پیرامون از دست داده یا به سرعت در حال از دست دادن آنند. (عباسی وهاشمی، ۱۳۸۹: ۵۶)

با گسترش اینترنت و به خصوص با تولد وب دو^۱، شبکه‌های مجازی توسعه یافتند و به راحتی گروهها و انجمنهای اینترنتی، با سیستم‌های کاملاً هوشمند نرم‌افزاری و سخت‌افزاری گره خوردند و در راستای آمال بشری به کار گرفته شدند. چنانچه امروزه شاهدیم، دست اول‌ترین اخبار و تحلیلها و پرونده‌های صوتی و تصویری از وقایع مختلف جهان در شبکه‌های مجازی نظیر فیس‌بوک، توئیتر^۲ و... در سریع‌ترین زمان درج و پخش می‌شوند. به طور نمونه، اخبار و تصاویر مراسم تودیع پروفیسور ثبوتی^۳ در زنجان که با حاشیه‌هایی روبه‌رو بوده، حتی قبل از جمع‌آوری توسط مأموران امنیتی و رسمی دولت، از وب‌سایت‌های انگلیسی پخش شد، آن هم گزینشی و در راستای اهداف ضدایرانی! نمونه‌های دیگری از چنین اقداماتی گویای آن است که فضای سایبر، عرصه‌ای است که غفلت از آن در امر بهره‌جویی از ابزار رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی، در راستای آسیبها و تهدیدهای امنیت ملی، موجب زیان و پشیمانی خواهد بود (بیات، ۱۳۹۱). همچنین در اغتشاشات و فتنه سال ۸۸ ایران، ابزار رسانه و فضای مجازی در ساماندهی آن، بسیار سهیم بوده است.

با عضو شدن گروههای مجازی علمی و تخصصی در اینترنت، آنها می‌توانند در جریان آخرین اطلاعات موجود در رشته‌های تخصصی خود قرار گیرند؛ زیرا همه اعضا در جریان پیامهای علمی که توسط یک نفر صادر می‌شود قرار دارند. آنان می‌توانند اطلاعات تولیدی خود را در اختیار تمامی افرادی که امکان دسترسی به این شبکه را دارند قرار دهند و از آنان نیز بخواهند علاوه بر نظرخواهی، برایشان مدارک علمی مشابهی از همین رهگذر ارسال کنند، یا با خود آنان همکاری

1. Web2
2. Twitter

۳. رئیس مرکز تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان در سال ۱۳۹۰ پس از دو دهه، از ریاست تودیع شد.

مستمر داشته باشند. از آنجا که زمینه هرگونه نوآوری و خلاقیت در پژوهش علمی تبلور می‌یابد، پیشرفت فناوری‌های جدید و خلاقیتها از دستاوردهای جامعه اطلاعاتی محسوب می‌شود (مرادی، ۱۳۸۹: ۱۱۷). گفته می‌شود ابداعات و اکتشافاتی که در ۵۰ سال گذشته رخ داده، بیش از کل ابداعات بشری از ابتدای خلقت بشر بوده است (بونو و کواسیچ، ۱۳۸۳: ۴۴). دولت‌ها، نیاز به آمادگی کامل برای مقاومت در برابر طیف گسترده‌ای از وقایع اینترنتی دارند که می‌تواند شامل وقایع ناخواسته، تصادفی و عمدی باشد (سومر و براون، ۲۰۱۱: ۵۴). برخی محققان ارتباطات معتقدند که موفقیت اجتماعات مجازی عملاً به مثابه نشانه زوال اجتماعات واقعی است. انسانهای جوامع مجازی، احساسات و افکارشان را آزادانه بیان می‌کنند و وحدت و یکپارچگی خود را با اجتماعات واقعی از دست می‌دهند و با افراد اجتماعات مجازی همبسته می‌شوند. (مرادی، ۱۳۸۹: ۱۲۴)

رابینز و وبستر به نقل از سیواناندان^۱ می‌گویند: «اجتماع مجازی، اجتماع علایق است نه اجتماع افراد» (رابینز و وبستر، ۱۳۸۴: ۳۲۹)؛ در حالی که امروزه، شبکه‌های اجتماعی مجازی، نه تنها اجتماعی از علایقند، بلکه اجتماعهایی مجازی از افراد نیز هستند. فضای سایبر فراهم کننده رابطه‌ای است که در آن مردم بی‌نیاز از اتکا به روابط چهره به چهره می‌توانند دست به تعامل و هماهنگی اقداماتشان بزنند. گروه‌های مخالف سیاسی می‌توانند صدای رسا داشته باشند بدون اینکه حکومتها به راحتی قادر به ساکت کردنشان باشند. همانند تلاشهای سندر لومینوسو^۲، رهبر چریکهای راه درخشان و حکومت پرو.

اورارد^۳ معتقد است که، تدارک انتخابات دراندونزی و سقوط رژیم سوهارتو^۴، تجربه‌ای بود که اینترنت را به بازیگر کلیدی و یکی از مهم‌ترین منابع اطلاعاتی جایگزین تبدیل کرد؛ این درحالی بود که مقامات، کنترل شدیدی را بر رسانه‌ها اعمال می‌کردند. شاخهٔ چپ حزب دموکراتیک خلق پس از یک سری ناآرامی‌های جاکارتا در جولای ۱۹۹۶، تحت فشار انتقادات و سرزنشهای حکومتی، تبدیل به نیروی زیرزمینی شدند. اما در مقام دفاع از خود، سعی کردند با استفاده از فضای اینترنت، انتقادات و اتهامات علیه خود را پاسخ بدهند (کارازوجیانی، ۱۳۸۸: ۶-۵). نمونه این استفاده همگانی از فضای مجازی برای مقابله با تهدیدهای دشمن، روش بمب گوگلی در جریان تحریف نام خلیج فارس توسط نشریهٔ کانادایی نشنال جئوگرافیک

1. Sivanandan
2. Sender luminoso
3. Euerard
4. Soeharto

بود که منجر به عقب‌نشینی و عذرخواهی این نشریه شد. همچنین در جنگ ۲۲ روزه غزه، با راه‌اندازی جهاد مجازی برای مقابله با آتش‌افروزی‌های رژیم صهیونیستی، امکان بسیج افکار عمومی در سطح بین‌الملل و حتی در درون کشور رژیم اشغالگر قدس علیه سران آن کشور فراهم شد (مرادی، ۱۳۸۹: ۱۲۸). تأثیر شبکه‌های اینترنتی، از نظر سیاستمداران هم دور نمانده است، الگور، معاون سابق رئیس جمهور آمریکا گفته بود: «ما در شرف یک انقلاب هستیم که مثل انقلاب صنعتی، تأثیر زیادی بر اقتصاد خواهد داشت. به زودی شبکه‌های الکترونیکی این امکان را برای مردم فراهم می‌کند که مرزها و فاصله‌های زمانی را بشکنند و از فواید بازارها و فرصتهای تجاری جهانی استفاده کنند که امروز حتی تصور ناپذیر است و دنیای جدیدی از امکانات و پیشرفت اقتصادی باز خواهد شد» (بونی و کواسیج، ۱۳۸۳: ۳۸).

استفاده از فضای مجازی تنها به امر تبلیغ و اطلاع‌رسانی محدود نمی‌شود، بلکه برای آسیب زدن به منافع دشمن و حریف نیز عملیات دارد؛ نظیر حمله ویروس لوباک^۱ که طی آن افزون بر ۵۰ میلیون رایانه مورد حمله قرار گرفتند و حدود چهار درصد از آنها به تعمیر سخت‌افزاری و فیزیکی نیاز پیدا کردند. این حجم از رایانه‌های آسیب‌دیده، باعث شدند سیستم پست الکترونیک بسیاری از شرکتهای بزرگ و سازمانهای دولتی از قبیل ناسا^۲ و مؤسسه‌های آموزشی از کار بیفتد. در برخی از موارد، مدت زمان از کار افتادگی سیستم به ۴۸ ساعت و حتی به یک هفته نیز رسید. تصمیم به خاموش کردن سیستم‌ها اقدامی محتاطانه و مقتضی بود؛ زیرا اگر سیستم‌ها خاموش نمی‌شدند، آسیب وارده بسیار جدی‌تر می‌شد (آربسکلاو، ۱۳۸۷: ۵۴). با ایجاد اینترنت و شبکه‌های رایانه‌ای و فناوری اطلاعات و ارتباطات، ابزار مورد استفاده در بحرانها و شورشها و جنگها نیز به مرحله تازه‌ای قدم گذاشتند؛ چون ارسال اخبار و اطلاعات بسیار سریع‌تر از قبل صورت می‌گرفت، حجم انبوه اطلاعات در زمانی بسیار کم از اقصی نقاط جهان به نقاط دیگر آن قابل ارسال شد. انواع ارتباطات چندرسانه‌ای شامل متن، فیلم، صوت و تصویر و... به راحتی در دسترس و قابل نقل و انتقال شد. (بیات، ۱۳۹۱)

بسیج سایبری

فضای مجازی، توانایی بسیج مردمی را به صورت بسیج سایبری به شدت افزایش داده است. گروهها و افرادی که دارای ایده‌ها و آرمانهای مشترکند و به یکدیگر نزدیک‌ترند، ضمن تعامل با یکدیگر، افزون بر مستحکم‌تر کردن پیوندهایشان، لینک‌های جدیدی را به وجود آورده و گروهها و افراد جدیدتری را نیز به شمار خود

می‌افزایند (کلهر، ۱۵: ۱۳۸۶). با استفاده از ظرفیتهای بسیج سایبری می‌توان در طراحی عملیات و اقدامات جنگ روانی، کارهای مؤثری انجام داد. در این راستا بایستی مواظب راهبرد ضد بسیج سایبری نیز باشیم (توماس، ۲۰۱۳: ۲۶). اجتماعات مجازی^۱، انواع جدیدی از اجتماعات راعرضه می‌کنند که نزدیک‌بران اینترنت و رسانه‌های مرتبط با آن و آنهایی که به این وسایل جدید ارتباطی و اطلاعاتی دسترسی دارند، به نوعی دوگانگی ایجاد می‌کند؛ چرا که رسانه‌های مذکور نوعی مناسبات جدید ایجاد می‌کنند که در این مناسبات، انسانها بیش از پیش گوشه‌گیر، منزوی و کم‌تحرک شده، کم‌کم از زمینه عملی زندگی خود دور می‌شوند. (مرادی، ۱۳۸۹: ۱۲۶)

یکی از وسیع‌ترین کاربردهای مورد بحث فناوری‌های شبکه‌ای شده، بسیج برخط (آن‌لاین) است. بسیاری از گروههای معترض اجتماعی بر به وجود آوردن شبکه‌ای از افراد و گروههایی که می‌توان از طریق ایمیل آنها را به یکدیگر مرتبط ساخت، حرکت‌های اعتراضی وسیعی چون اعتراضات سیاتل را شکل می‌دهند (کلهر، ۱۳۸۶: ۱۵). ما در حال ورود به دوران بسیج اینترنتی هستیم. اما مسیر فعلی ما تنها امکان واکنش به آثار آن را به ما می‌دهد (کرونین، ۱۳۸۵: ۷۴). وقتی از «بسیج اینترنتی روی شبکه» سخن می‌گوییم، نخست از تلاشهای شبکه‌ای بحث می‌کنیم که مردم را به سمت اقدام، اعتراض، مداخله، حمایت و پشتیبانی حرکت می‌دهد. چنین تلاشهایی بیشتر در مورد ارتباطات و اجتماع است تا اطلاعات (کلهر، ۱۳۸۶: ۱۵). حکومت می‌تواند ابزارهای بسیج مردمی را اصلاح کند و در اختیار بگیرد، اما تنها در صورتی که به نیازهایی چون: درک آنها، واکنش به آنها و به کارگیری آنها جدی‌تر توجه کند. (کرونین، ۱۳۸۵: ۸۵)

بسیج مردمی شکل‌یافته در گروهها و سازمانهای اجتماعی، امروزه تا اندازه زیادی بر فناوری اطلاعات و تجلی آن؛ یعنی اینترنت مبتنی شده است. بسیج مردمی و حداقل بسیج گروههای مردمی فعال روی اینترنت، وجهی فراملی یافته و می‌تواند به خوبی مورد بهره‌برداری سازمانها و گروهها قرار گیرد که با ایده مشترک در بحث یادگیری‌های اینترنتی و ایجاد حرکت‌های فراملی علیه یک دشمن مشترکند. حرکت‌هایی مانند حفظ محیط زیست یا ضدیت با جنگ و... نیز به عنوان اهداف و آرمانهای بالا، موجب بسیج گروهها و افراد و حتی مللی شده که بستر فعالیت آنها تنها اینترنت است. از این رو، گاه به بسیاری از این حرکتها، حرکت‌های اینترنت پایه^۲ یا بر مبنای اینترنت گفته می‌شود. بسیج با توجه به تمرکز بر آرمانهای مشخص و ارزشهای تعریف شده از اینترنت، برای فراگیر کردن این

1. Thomas
2. Vitual Communities
3. Internet-Based Movements

آرمانها بهره‌برداری می‌کند. بسیج امری است که از اندیشه و دل آغاز می‌شود و با ابزاری که بر اندیشه‌ها تأثیربخش است، سروکار مستقیمی پیدا می‌کند و اینترنت در این زمینه سازوکارهایی بسیار فراگیر و اثربخش دارد. غربیان نیز با بهره‌گیری از این فناوری بر آن شدند که به نحوی بر قلبها و اندیشه‌ها تأثیرگذار باشند و از رهگذر آن بتوانند برای تفکر انسان در ارائه‌ی خرد جایگاه اصیل و وسیعی بیابند. (کلهر، ۱۳۸۶: ۱۷-۹)

شاخصه‌های بسیج مردمی، پدافند سایبری و امنیت ملی

شاخصه‌ها، نمایشگرهای یک متغیر در عالم بیرون و عالم واقع‌اند. با توجه به بررسی آثار، مصاحبه‌ها و نظر کارشناسان امر، گردآوری میدانی و مشاهده‌ها و تجربیات محقق، برای متغیرهای مقاله حاضر شاخصه‌های ذیل بیان می‌شوند:

الف) شاخصه‌های بسیج مردمی

۱. وجود مراکز تربیت و آموزش نیروی انسانی ماهر به منظور دفاع در حوزه سایبر؛
۲. وجود و حضور سازمانهایی برای سازماندهی و به کارگیری افراد وفادار به نظام در حوزه دفاع سایبر؛
۳. وجود و حضور افراد داوطلب توانمند و وفادار به نظام در راستای پدافند سایبری؛
۴. حضور اعضای بسیج اқشار در پروژه‌های مربوط به پدافند و دفاع سایبری (بسیج دانشجویی، دانش‌آموزی، اساتید، جامعه زنان، مهندسان و...)
۵. وجود شبکه ارتباطی فعالان سایبری همسو با نظام (شامل افراد و نیروهای وفادار به نظام و عوامل و منابع سایبری) نظیر شبکه‌های اجتماعی مجازی و وبسایتها و پایگاههای ارتباطی میان اعضای بسیج مستضعفین برای انتقال برنامه‌ها، راهبردها و روشها به اعضا به صورت سریع، دقیق، مناسب و دریافت و تجزیه و تحلیل بازخورد اقدامات این شبکه؛
۶. وجود قوانین مصوب و حمایت قضایی مناسب برای حمایت از اقدامات فعالان همسو (افراد، عوامل و منابع فضای مجازی) در راستای پدافند سایبری (برای مثال، اگر در مورد خاصی فعالیت هکری با هماهنگی یک سازمان اقدامی صورت گرفته، از نظر سازمان دیگر مجرم شناخته نشود)؛
۷. وجود و حضور سازمانهای مردم نهاد طرفدار نظام که در فضای سایبر فعالیت دارند؛
۸. وجود و انجام پروژه‌های تعریف و عملیاتی شده توسط مراکز علمی و

نهادهای انقلابی طرفدار نظام در راستای پدافند سایبری (جهاد دانشگاهی، دانشگاهها و...)

۹. میزان حضور، آمادگی و فعالیت برخط و بهنگام و میزان دسترسی در مواقع لزوم به شبکهٔ بسیج سایبری (افراد، فعالان، عوامل و منابع سایبری همسو) در راستای اجرای عملیات و اقدامات پدافند سایبری؛
۱۰. میزان پشتیبانی فنی، تجهیزاتی و مالی و معنوی از فعالان و اعضای شبکه عوامل و منابع سایبری.

ب) شاخصه‌های پدافند سایبری

۱. میزان وجود و تولید فناوری‌های بومی و ملی در حوزهٔ سایبر (ضد بدافزار بومی، شبکهٔ ملی دیتا، شبکهٔ ملی آموزش، مرکز داده‌های بومی، موتور جستجوی بومی، خدمات رایانامهٔ بومی، سیستم عامل های بومی، الگوریتم‌های بومی امنیت اطلاعات، هوش مصنوعی، نرم افزار، سخت افزار و...)
۲. میزان دسترسی شبکهٔ عوامل و منابع و فعالان همسو به وبگاههای همسو؛
۳. کاهش ضریب بهره‌برداری از سایتهای فیلتر شده و غیر مجاز و وبگاههای غیر همسو؛
۴. تعداد پروژه‌های سازمانهای دولتی در پدافند سایبری؛
۵. میزان دانشجویان وفادار به نظام و بسیجی در رشته‌های سایبری (رایانه، فناوری اطلاعات و ارتباطات) و متخصصان امر حک و امنیت شبکه نسبت به سایر دانشجویان این رشته‌ها؛
۶. تعداد عملیتهای سایبری و تعداد وبگاههای حک شده در دهه‌های گذشته (نظیر حک کردن سایتهای حریف و پیشگیری از حک سایتهای خودی، کمپین محافظان قرآن و...) در جهت مقابله و پیشگیری از اقدامات سایبری دشمن؛
۷. وجود هماهنگی و تعامل میان سازمانهای مرتبط با پدافند سایبری (سپاه، بسیج، ناجا، و اجا، و دجا، آجا، پدافند غیر عامل و...)
۸. وجود زیرساختهای امن و مطمئن سایبری (فیبر نوری و...) و مدیریت مؤثر کمیت و کیفیت ارتباطات (افزایش یا کاهش قیمت و سرعت اینترنت، پهنای باند و...) در راستای پیشگیری و مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن؛
۹. میزان کنترل دسترسی به اینترنت در شرایط غیر عادی و بحرانی برای مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن؛
۱۰. وجود مراکز اطلاع‌رسانی در راستای آگاه‌سازی مردم برای پدافند سایبری.

ج) شاخصه‌های امنیت ملی

با توجه به تعاریف امنیت در دو بُعد سلبی و ایجابی، شاخصه‌های امنیت ملی نیز در دو بخش بیان می‌شوند: نخست اینکه، جلوی تهدیدها را گرفته باشیم و بعد اینکه، امنیت سیستم‌های خود را بالا ببریم.

۱. ارتقای امنیت سامانه‌های اساسی ملی و سامانه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات؛
۲. ارتقای امنیت بانکهای اطلاعاتی ملی و مراکز داده‌های امن؛
۳. ارتقای امنیت و حفاظت فیزیکی از زیرساختهای سایبری؛
۴. ارتقای سطح مقبولیت و مشروعیت نظام با استفاده از ظرفیت فضای مجازی؛
۵. ارتقای صحت و سلامت و اعتماد در مدیریت اقتصاد ملی و بازار بورس و تجارت الکترونیک در فضای مجازی؛
۶. ارتقای میزان اشرافیت بر فضای مجازی و رصد فعالیتهای داخلی و خارجی در آن؛
۷. ارتقای سطح دخالت و مشارکت مردم در بحث پدافند سایبری در فضای مجازی کشور؛
۸. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای سایبری حاصل از توانمندی‌های انحصاری دشمن در فضای مجازی؛
۹. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن در فضای مجازی؛
۱۰. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای فرهنگی، اقدامات ضد انقلابی و ضد دینی و فعالیتهای افراطی قومی- مذهبی در فضای مجازی.

یافته‌های تحقیق

۳۰ شاخصه مذکور به دو پرسش کلی الف - ب و ۳۰ سؤال تبدیل شده و طی پرسشنامه‌ای بین ۲۰۵ نفر از صاحب‌نظران رشته‌های مرتبط دارای مدارک کارشناسی ارشد و دکترا توزیع شد که نتایج تجزیه و تحلیل آن به شرح ذیل است: توزیع پاسخگویان به پرسش الف (به نظر شما آیا بسیج مردمی می‌تواند در پدافند سایبری نقش مؤثری داشته باشد؟)، نشان می‌دهد همه پاسخ‌دهندگان، با پاسخ «بله» به تأثیرمتغیر مستقل بر متغیر میانی تحقیق تأکید دارند. توزیع پاسخگویان به پرسش ب (به نظر شما آیا می‌توان با پدافند سایبری بر

امنیت ملی تأثیر گذاشت؟)، نشان می‌دهد همه پاسخ‌دهندگان، با پاسخ «بله» به تأثیرمتغیر مستقل به متغیر میانی تحقیق تأکید دارند.

جدول ۱: شاخص‌های ارائه شده و نتایج بیشترین فراوانی پاسخ هر یک از آنها در حجم نمونه ۲۰۵ نفر

شاخص	پاسخ بیشترین فراوانی	درصد بیشترین فراوانی
۱. آیا در کشور ما، مراکز مناسب برای تربیت و آموزش نیروی انسانی ماهر به منظور دفاع در حوزه سایبر وجود دارد؟	خیلی کم	۳۰,۲
۲. آیا سازمانهایی برای سازماندهی و به کارگیری افراد وفادار به نظام درحوزه دفاع سایبر وجود دارند؟	متوسط	۲۸,۳
۳. آیا افراد داوطلب توانمند و وفادار به نظام در راستای پدافند سایبری کشور، وجود دارد؟	زیاد	۴۱
۴. حضور اعضای بسیج اқشار در پروژه‌های مربوط به پدافند و دفاع سایبری به چه میزان است؟	متوسط	۲۹,۳
۵. آیا شبکه ارتباطی فعالان سایبری و فادار به نظام نظیر شبکه‌های اجتماعی مجازی و وبسایتها و پایگاههای ارتباطی میان اعضای بسیج مستضعفین وجود دارد؟	کم	۳۰,۷
۶. آیا قوانین مصوب و حمایت قضائی مناسبی از اقدامات فعالان همسو در راستای پدافند سایبری وجود دارد؟	کم	۲۷,۳
۷. آیا سازمانهای مردم‌نهاد طرفدار نظام که در فضای سایبر فعالیت می‌کنند، وجود دارند؟	خیلی کم	۲۸,۳
۸. آیا پروژه‌های عملیاتی شده توسط نهادهای انقلابی طرفدار نظام در راستای پدافند سایبری وجود داشته و انجام می‌شود؟	متوسط	۲۹,۸
۹. میزان حضور، آمادگی و فعالیت برخط و بهنگام شبکه بسیج سایبری در اقدامات پدافند سایبری چقدر است؟	متوسط	۳۲,۷
۱۰. میزان پشتیبانی فنی، مالی، معنوی و حقوقی از فعالان و اعضای شبکه عوامل و منابع سایبری را چقدر ارزیابی می‌کنید؟	خیلی کم	۲۸,۸
۱۱. آیا فناوری‌های بومی و ملی در حوزه سایبر (ضد بدافزار بومی، سیستم عاملهای بومی و...) وجود دارد؟	متوسط	۲۵,۹
۱۲. میزان دسترسی شبکه عوامل و منابع و فعالان همسو به وبگاههای همسو را چقدر ارزیابی می‌کنید؟	متوسط	۲۹,۸
۱۳. کاهش ضریب بهره‌برداری از سایتهای فیلترشده و غیرمجاز و وبگاههای غیرهمسو چقدر انجام شده و توانمند است؟	متوسط	۳۷,۶
۱۴. به نظر شما میزان پروژه‌های سازمانهای دولتی در پدافند سایبری و امنیت ملی چقدر است؟	متوسط	۳۱,۷
۱۵. به نظر شما نسبت دانشجویان وفادار به نظام و بسیجی در رشته‌های سایبری به سایر دانشجویان در ایران چقدر است؟	متوسط	۲۹,۸

شاخص	پاسخ بیشترین فراوانی	درصد بیشترین فراوانی
۱۶. میزان عملیاتهای سایبری (هک وبگاه و...) در جهت مقابله و پیشگیری از اقدامات دشمن به نظر شما چقدر است؟	متوسط	۳۵,۶
۱۷. وجود هماهنگی و تعامل میان سازمانهای مرتبط با پدافند سایبری (نظامی، انتظامی، امنیتی و...) در ایران چقدر است؟	کم	۲۷,۳
۱۸. زیر ساختهای امن و مطمئن سایبری (فیبر نوری و...) به چه میزان در راستای پیشگیری و مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن وجود دارد؟	متوسط	۳۱,۷
۱۹. اثر و فایده کنترل دسترسی به اینترنت در شرایط بحرانی برای مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن چقدر است؟	خیلی زیاد	۲۸,۳
۲۰. به چه میزان در کشور مراکز اطلاع رسانی در راستای آگاه سازی مردم برای پدافند سایبری وجود دارد؟	کم	۳۸,۵
۲۱. امنیت سامانه های اساسی ملی و سامانه های فناوری اطلاعات و ارتباطات، در کشور به چه میزان است؟	متوسط	۳۴,۶
۲۲. امنیت بانکهای اطلاعاتی ملی و مراکز داده های امن، در کشور به چه میزان است؟	متوسط	۳۴,۶
۲۳. امنیت و حفاظت فیزیکی از زیرساختهای سایبری، در کشور به چه میزان است؟	متوسط	۳۳,۷
۲۴. سطح مقبولیت و مشروعیت نظام با استفاده از ظرفیت فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	زیاد	۳۳,۲
۲۵. صحت، سلامت و اعتماد در مدیریت اقتصاد ملی، بازار بورس و تجارت الکترونیک در فضای مجازی به چه میزان است؟	متوسط	۳۶,۱
۲۶. میزان اشراف نیروهای مسلح و سازمانهای امنیتی بر فضای مجازی و رصد فعالیتهای داخلی و خارجی چقدر است؟	زیاد	۳۱,۲
۲۷. به نظر شما سطح دخالت و مشارکت مردم در پدافند سایبری، در فضای مجازی کشور به چه میزان است؟	متوسط	۲۸,۸
۲۸. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای سایبری حاصل از توانمندی های انحصاری دشمن در فضای مجازی، به چه میزان است؟	متوسط	۴۱,۵
۲۹. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن در فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	متوسط	۳۷,۱
۳۰. پیشگیری و مقابله با تهدیدهای فرهنگی، اقدامات ضدانقلابی و ضددینی در فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	متوسط	۲۸,۳

برای آزمون نرمال بودن امتیاز متغیرها از آزمون غیر پارامتری کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. این آزمون به عنوان یک آزمون تطابق توزیع برای داده های

کمی است. هرگاه محقق نمونه‌ای از اندازه‌های کمی در اختیار دارد و بخواهد تعیین کند که آیا این نمونه از جامعه‌ای با توزیع نرمال به دست آمده است یا خیر، از آزمون نرمال بودن یک توزیع بهره می‌جوید که یکی از شایع‌ترین آزمونها برای نمونه‌های کوچک است که محقق به نرمال بودن آن شک دارد. برای این هدف، آزمون K-S، آزمون مناسبی است (آموزش آمار، ۱۳۹۲). در این آزمون اگر معیار تصمیم کمتر از ۵ درصد باشد، فرض صفر رد می‌شود؛ یعنی داده‌ها نمی‌توانند از یک توزیع خاص مانند نرمال، پواسن، نمایی یا یکنواخت باشند. فرضیه صفر (H_0) در اینجا این است که: «تمایل خاصی در انتخاب گزینه‌ها وجود ندارد».

جدول ۲: نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف

آمارهای توصیفی								
گویه‌ها	N	میانگین	انحراف استاندارد	کمینه	بیشینه	درصد فراوانی		
						۲۵th	۵۰th (متانه)	۷۵th
آیا در کشور ما، مراکز مناسبی جهت تربیت و آموزش نیروی انسانی ماهر به منظور دفاع سایبری وجود دارد؟	۲۰۵	۳.۲۶	۱.۴۰۶	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
آیا سازمانهایی، جهت سازماندهی و به کارگیری افراد وفادار به نظام در حوزه دفاع سایبر وجود دارند؟	۲۰۵	۳.۵۵	۱.۳۰۰	۱	۷	۳.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
آیا افراد داوطلب توانمند و وفادار به نظام در راستای پدافند سایبری کشور، وجود دارد؟	۲۰۵	۴.۵۴	۱.۱۷۳	۱	۷	۴.۰۰	۵.۰۰	۵.۰۰
حضور اعضای بسیج اқشار در پروژه‌های مربوط به پدافند سایبری چه میزان است؟	۲۰۵	۳.۷۸	۱.۳۸۸	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
آیا شبکه ارتباطی فعالان سایبری و فادار به نظام، میان اعضای بسیج مستضعفین به طور مناسب وجود دارد؟	۲۰۵	۳.۳۵	۱.۴۵۹	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
آیا قوانین مصوب و حمایت قضائی مناسبی جهت حمایت از اقدامات فعالان همسو برای پدافند سایبری وجود دارد؟	۲۰۵	۳.۶۵	۱.۸۷۷	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۵.۰۰
آیا سازمانهای مردم نهاد طرفدار نظام که در فضای سایبر فعالیت نمایند، وجود و حضور دارند؟	۲۰۵	۳.۴۴	۱.۵۲۵	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
آیا پروژه‌های عملیاتی شده توسط نهادهای انقلابی طرفدار نظام در راستای پدافند سایبری انجام می‌شود؟	۲۰۵	۳.۸۳	۱.۴۲۵	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰

آمارهای توصیفی								
گویه‌ها	N	میانگین	انحراف استاندارد	کمینه	بیشینه	درصد فراوانی		
						۷۵th	۵۰th (میان)	۲۵th
میزان حضور، آمادگی و فعالیت برخط و به هنگام به شبکه بسیج سایبری در اقدامات پدافند سایبری چقدر است؟	۲۰۵	۳.۷۴	۱.۳۸۲	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۴.۰۰
میزان پشتیبانی فنی، مالی، معنوی و حقوقی از فعالان و اعضای شبکه عوامل و منابع سایبری را چقدر ارزیابی می‌کنید؟	۲۰۵	۳.۴۲	۱.۶۳۰	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
آیا فناوری‌های بومی و ملی در حوزه سایبر وجود دارد؟	۲۰۵	۳.۴۸	۱.۴۴۴	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
میزان دسترسی شبکه عوامل و منابع و فعالان همسو به وبگاههای همسو را چقدر ارزیابی می‌کنید؟	۲۰۵	۳.۹۶	۱.۴۴۶	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
کاهش ضریب بهره برداری از وب گاههای فیلترشده، غیرمجاز و غیرهمسو چقدر انجام شده و توانمند است؟	۲۰۵	۴.۱۲	۱.۲۷۹	۲	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
به نظر شما میزان پروژه‌های سازمانهای دولتی در پدافند سایبری و امنیت ملی چقدر است؟	۲۰۵	۳.۷۳	۱.۳۶۵	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۴.۰۰
به نظر شما نسبت دانشجویان وفادار به نظام و بسیجی در رشته‌های سایبری به سایر دانشجویان در ایران چقدر است؟	۲۰۵	۴.۰۱	۱.۲۷۲	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
میزان عملیاتهای سایبری در جهت مقابله و پیشگیری از اقدامات دشمن به نظر شما چقدر است؟	۲۰۵	۴.۱۹	۱.۱۹۸	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
وجود هماهنگی و تعامل میان سازمانهای مرتبط با پدافند سایبری در ایران چقدر است؟	۲۰۵	۳.۸۱	۱.۴۶۰	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
زیر ساختهای امن و مطمئن سایبری و مدیریت مؤثر کمیت و کیفیت ارتباطات به چه میزان در راستای پیشگیری و مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن وجود دارد؟	۲۰۵	۴.۰۱	۱.۳۴۱	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
اثر و فایده کنترل دسترسی به اینترنت در شرایط بحرانی برای مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن چقدر است؟	۲۰۵	۴.۷۰	۱.۳۳۴	۱	۷	۴.۰۰	۵.۰۰	۶.۰۰

آمارهای توصیفی								
گویه‌ها	N	میانگین	انحراف استاندارد	کمینه	بیشینه	درصد فراوانی		
						۲۵th	۵۰th (میان)	۷۵th
به چه میزان در کشور مراکز اطلاع‌رسانی در راستای آگاه‌سازی مردم برای پدافند سایبری وجود دارد؟	۲۰۵	۳.۰۲	۱.۱۶۳	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
امنیت سامانه‌های اساسی ملی و سامانه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۳۵	۱.۲۶۹	۱	۷	۴.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
امنیت بانک‌های اطلاعاتی ملی و مراکز داده‌های امن، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۵۱	۱.۳۱۲	۲	۷	۴.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
امنیت و حفاظت فیزیکی از زیرساخت‌های سایبری، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۵۸	۱.۱۵۹	۲	۷	۴.۰۰	۵.۰۰	۵.۰۰
سطح مقبولیت و مشروعیت نظام با استفاده از ظرفیت فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۶۶	۱.۲۳۷	۲	۷	۴.۰۰	۵.۰۰	۵.۰۰
صحت، سلامت و اعتماد در مدیریت اقتصاد ملی و بازار بورس و تجارت الکترونیک در فضای مجازی، به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۱۹	۱.۳۲۳	۲	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
میزان اشراف نیروهای مسلح و سازمان‌های امنیتی بر فضای مجازی چقدر است؟	۲۰۵	۴.۵۶	۱.۱۶۰	۲	۷	۴.۰۰	۵.۰۰	۵.۰۰
به نظر شما سطح دخالت و مشارکت مردم در پدافند سایبری، در فضای مجازی کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۳.۴۱	۱.۲۳۶	۱	۷	۲.۰۰	۳.۰۰	۴.۰۰
مقابله با تهدیدهای سایبری حاصل از توانمندی‌های انحصاری دشمن در فضای مجازی، به چه میزان است؟	۲۰۵	۴.۲۰	۱.۲۲۶	۱	۷	۴.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن در فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۳.۸۵	۱.۱۴۱	۱	۶	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰
مقابله با تهدیدهای فرهنگی، اقدامات ضدانقلابی و ضددینی و در فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟	۲۰۵	۳.۷۳	۱.۲۸۱	۱	۷	۳.۰۰	۴.۰۰	۵.۰۰

در جدول ۲، مقادیر انحراف معیار استاندارد و میانگین بیان شده است. کمترین میانگین با ۳,۰۲ از آن پرسش است که: «به چه میزان در کشور مراکز اطلاع‌رسانی در راستای آگاه‌سازی مردم برای پدافند سایبری وجود دارد؟». بیشترین میانگین را با مقدار ۴,۷، این پرسش دارد که: «اثر و فایده کنترل دسترسی به اینترنت در شرایط بحرانی برای مقابله با تهدیدهای سایبری دشمن چقدر است؟». کمترین انحراف استاندارد (۱,۱۴۱) مربوط به پرسش: «پیشگیری و مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن در فضای مجازی، در کشور به چه میزان است؟» و بیشترین انحراف استاندارد (۱,۸۷۷) مربوط به: «آیا قوانین مصوّب و حمایت قضایی مناسبی برای حمایت از اقدامات فعالان همسو در راستای پدافند سایبری وجود دارد؟». با توجه به اینکه انحراف استاندارد، بیانگر پراکندگی و تغییرپذیری نمره‌هاست و هر چه بزرگ باشد، تغییرپذیری آنها بیشتر و برعکس، هر چه کمتر باشد، تغییرپذیری یا پراکندگی کمتر است (حافظ‌نیا، ۱۳۸۹:۱۲۷). با این حساب، کمترین تغییرپذیری و پراکندگی مربوط به شاخص «مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن» بوده و بیشترین تغییرپذیری و پراکندگی را شاخص «وجود قوانین مصوّب و حمایت قضایی مناسب از اقدامات فعالان همسو در راستای پدافند سایبری» دارد؛ یعنی نظر پاسخ‌دهندگان به شاخص «مقابله با تهدیدهای عملیات روانی دشمن» خیلی نزدیک به هم است، ولی پاسخ‌دهندگان نسبت به شاخص «وجود قوانین مصوّب و حمایت قضایی مناسب از اقدامات فعالان همسو در راستای پدافند سایبری»، نظرات پراکنده‌ای دارند.

همبستگی بین شاخصها

آیا همبستگی معناداری بین این گویه‌ها وجود دارد یا خیر؟ تحلیل همبستگی آماری ابزاری است برای تعیین نوع و درجه رابطه یک متغیر با متغیر کمی دیگر. ضریب همبستگی، شدت رابطه و همچنین نوع رابطه را نشان می‌دهد. در صورتی که فرض نرمال بودن داده‌ها معقول نباشد، از ضریب همبستگی اسپیرمن^۱ استفاده می‌شود.

فرمول همبستگی اسپیرمن (الگوریتم جدول‌بندی متقاطع):

1. Spearman Correlation
2. Crosstabulations Algorithms

مقادیر ذکر شده بزرگ‌تر از ۰/۰۵ نشان می‌دهند که بین دو متغیر «مراکز تربیت و آموزش، قوانین و حمایت قضایی» و بین دو متغیر «افراد داوطلب توانمند» با «قوانین و حمایت قضایی» و دو متغیر «افراد داوطلب توانمند» با «پشتیبانی فنی و مالی» و دو متغیر «افراد داوطلب توانمند» با «پروژه‌های نهادهای انقلابی»، همبستگی وجود ندارد. در این جدول، مقدار sig حاصل از تقاطع شاخص «میزان پشتیبانی فنی و مالی از فعالان پدافند سایبری» با شاخص «وجود افراد داوطلب توانمند در حوزه دفاع سایبری» عدد ۰/۷۰۷ بوده و بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است؛ یعنی این دو شاخص، همبستگی ندارند. همچنین شاخص «وجود افراد داوطلب توانمند در حوزه دفاع سایبری» با شاخص «قوانین و حمایت قضایی» ($\text{sig} = ۰/۶۵۵$) و با شاخص «سمن‌ها» ($\text{sig} = ۰/۰۷۸$) و «پروژه‌های نهادهای انقلابی» ($\text{sig} = ۰/۰۶۳$) و «پشتیبانی فنی و مالی» ($\text{sig} = ۰/۷۰۷$) همبستگی ندارد؛ ولی با سایر شاخصها همبستگی دارد ($\text{sig} < ۰/۰۵$). شاخص «مراکز تربیت و آموزش» با شاخصهای «قوانین و حمایت قضایی» (مقدار sig برابر با ۰/۱۵۳) و شاخص «پروژه‌های نهادهای انقلابی» ($\text{sig} = ۰/۱۲۹$)، همبستگی ندارد. مقدار sig برای دو شاخص «پروژه‌های نهادهای انقلابی» و «افراد داوطلب توانمند» برابر است با ۰/۰۶۳ و چون بزرگ‌تر از ۰/۰۵ است، نشان می‌دهد این دو شاخص، همبستگی ندارند. گفتنی است شاخصهای «مراکز سازماندهی افراد»، «پروژه‌های بسیج اқشار» و «شبکه بسیج سایبری»، با تمام شاخصهای متغیر بسیج مردمی همبستگی دارند.

با توجه به آزمونهای آماری، تجزیه و تحلیل داده‌ها، نظر کارشناسان، مصاحبه‌ها و مشاهدات محقق، یافته‌های تحقیق و راهکارهای ارائه شده شامل موارد زیر است: نیاز به افزایش مراکز علمی و آموزشی در خصوص پدافند سایبری و گنجانیدن دروس آشنایی با تهدیدهای سایبری و پدافند سایبری در دانشگاهها و مدارس، به خصوص آموزش بسیجیان.

نیاز به افزایش و تعریف پروژه‌های مناسب و کاربردی در سازمانهای دولتی و نهادهای انقلابی طرفدار نظام و رده‌های بسیج اқشار، نظیر بسیج مهندسان، بسیج دانشجویی و... در راستای پدافند سایبری و افزایش بهره‌گیری از آنها در پروژه‌های سایبری کشور.

ایجاد و افزایش سازمانهایی برای سازماندهی و به کارگیری افراد وفادار به نظام در حوزه دفاع سایبر نظیر توسعه پایگاههای مقاومت بسیج و تشکلهای فرهنگی مساجد در راستای پدافند سایبری.

بهبود روشهای جذب و به کارگیری داوطلبان توانمند و وفادار به نظام در استای پدافند سایبری.

افزایش کیفیت و کمیت شبکه‌های اجتماعی مجازی سالم و مناسب و توسعه آن برای ارتباط فعالان سایبری وفادار به نظام و افزایش پایگاههای ارتباطی اعضای بسیج مستضعفین و تشکیل شبکه بسیج سایبری.

اعمال سیاستها و تدابیر و برنامه‌های تشویقی و حمایتی مالی و معنوی نسبت به اعضای شبکه بسیج سایبری، در خصوص افزایش حضور و آمادگی و برخط بودن در مواقع نیاز به اقدامات پدافندی و عملیات روانی و...

اعمال سیاستها و تدابیری برای افزایش تولیدات داخلی فنی و سایبری و حمایت از تولیدکنندگان فناوری‌های بومی و ملی در حوزه سایبر.

تدبیر و برنامه‌ریزی برای طراحی سامانه‌های ارتباطی شبکه‌های عوامل و منابع پنهان و آشکار در فضای مجازی به صورت نرم‌افزاری و سخت‌افزاری، به منظور ارتباط جهت اطلاع‌رسانی و ارسال اخبار در اسرع وقت به رده‌های بالاتر (با مد نظر قرار دادن حفاظت، قدرت، سرعت و امنیت ارتباطات).

اصلاح روشهای فیلترینگ سایتهای غیرمجاز و افزایش کارایی و ثبات این روشها با توجه به پیشرفتهای سریع این حوزه و افزایش تأثیرپذیری اعمال فیلترینگ وبگاههای غیر مجاز. با توجه به تولید روزانه هزاران وبگاه که تعدادی زیادی از آنها علیه امنیت جامعه می‌باشند، لزوم ورود بسیج مردمی برای مقابله با آنها احساس می‌شود.

نیاز به تعریف و طراحی چارچوب مشخص برای انجام عملیات سایبری توسط افراد و گروهها و سازمانها و نیاز به برنامه‌ریزی مناسب و اعمال تدابیر هماهنگ‌کننده در خصوص انجام عملیات سایبری هک و نفوذ و مقابله با وبگاههای دشمن در فضای مجازی، که توسط اقدامگران داخلی صورت می‌گیرد؛ زیرا گاهی، اقدامات تاکتیکی برخی نیروهای وفادار به نظام، موجب خلل در اقدامات راهبردی حکومت می‌شود و گاهی اقدامات آنها خارج از چارچوب ضوابط دیپلماتیک و بر ضد منافع و مصالح ملی است. برای مثال، افرادی بر اساس احساسات زودگذر و موردی، اقدام به هک سایتهای دولتی یا مردمی کشورهای بیگانه می‌کنند که معمولاً این امر به نام دولت ایران ثبت می‌شود؛ در حالی که با توجه به ضعف برنامه‌ای و ساختاری این نوع حملات سایبری بر خلاف منافع کشور است.

افزایش تأثیر و فعالیت و عضویت سازمان بسیج مستضعفین در شورای عالی فضای مجازی کشور.

برنامه‌ریزی راهبردی و بلندمدت در خصوص کاهش دخالت توانمندی‌های انحصاری دشمن در فضای مجازی و افزایش توانمندی‌های داخلی در این امر، به خصوص تلاش برای بومی‌سازی فناوری‌های فضای مجازی از قبیل سیستم‌های عامل، زیرساخت، نرم‌افزارها و سخت‌افزارهای امنیت سایبری و... به کارگیری کارشناسان و متخصصان دارای تعهد بالای اخلاقی و اعتقادی در امورات فنی و سایبری و پشتیبانی زیرساختها و شبکه‌ها و بانکهای اطلاعاتی مهم و اساسی کشور.

برنامه‌ریزی و اعمال سیاستها و تدابیر و آمادگی برای کنترل دسترسی به اینترنت و فضای مجازی در شرایط بحرانی برای مقابله با عوامل بیگانه و تهدیدهای سایبری و عوامل ناآگاه داخلی که در این شرایط، اقدامات ضد امنیت ملی را انجام می‌دهند؛ نظیر اقداماتی که در سال ۱۳۸۸ پس از انتخابات ریاست جمهوری دهم روی داد و افراد و گروههایی بر ضد منافع ملی به شایعه‌پراکنی و دروغ‌پردازی و و عملیات روانی پرداختند.

برنامه‌ریزی و اتخاذ سیاستها و تدابیر حمایتی برای افزایش مراکز اطلاع‌رسانی در راستای آگاه‌سازی مردم در امر پدافند سایبری و بهره‌گیری بیشتر از توان بسیج مردمی.

آموزش شبکه‌های اطلاعات بسیج در خصوص جمع‌آوری اطلاعات سایبری و روشهای فنی اطلاع‌رسانی آن به حاکمیت جهت افزایش رصد اقدامات مجرمانه افراد و گروهها، در فضای مجازی در خصوص تجارت الکترونیک و برخورد قانونی با شبکه‌های هرمی و مقابله با گسترش فساد اقتصادی از طریق فضای مجازی و برنامه‌ریزی در راستای افزایش سلامت و امنیت تجارت الکترونیک کشور.

برنامه‌ریزی و اتخاذ تدابیری در خصوص افزایش اشرافیت سازمان بسیج مستضعفین، نیروهای مسلح و سازمانهای امنیتی و انتظامی بر فضای مجازی.

اعمال تدابیر و سیاستها و برنامه‌ریزی در خصوص مقابله با عملیات روانی دشمن و مقابله با تهدیدهای فرهنگی و اقدامات ضد انقلابی و ضد دینی دشمن در فضای مجازی و حمایت‌های مالی و معنوی از سازمانها و گروههایی که اقدام به راه‌اندازی وبگاهها و انجام اقدامات مقابله‌ای با عملیات روانی دشمن و مقابله با تهدیدهای فرهنگی و اقدامات ضد انقلابی و ضد دینی دشمن در فضای مجازی انجام می‌دهند. با توجه به تهدیدها و فرصتهای جدید فضای مجازی و رشد روز افزون فناوری اطلاعات و ارتباطات، نیاز به بروزرسانی، دانسته‌ها و اطلاعات مسئولان لشکری و کشوری در مقاطع زمانی منظم و برنامه‌ریزی شده وجود دارد.

پیشنهاد ایجاد جایگاه «مدیریت سایبری» برای رده‌های بسیج، حتی تا سطح پایگاه مقاومت بسیج که می‌تواند شرح وظایفی مشابه موارد ذیل داشته باشد:

(الف) اطلاع‌رسانی جرایم رایانه‌ای برای مقابله با آنها توسط سازمانهای مربوط؛

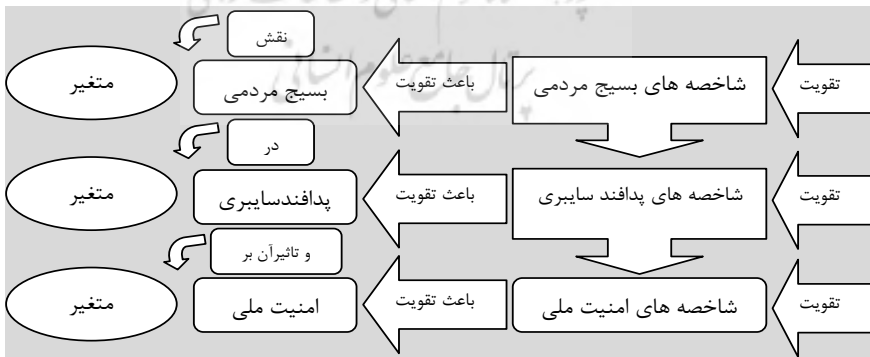
(ب) سازماندهی افراد داوطلب و توانمند به انجام هک و نفوذ و عملیات سایبری و معرفی به زیر مجموعه‌های فرماندهی فضای مجازی سپاه در استانها؛

(ج) رصد و اخذ ارسال اخبار امنیتی مربوط به فضای مجازی و اینترنت و شبکه‌های ماهواره‌ای، به سازمانهای مربوط؛

(د) شناسایی موردی تهدیدهای سایبری بسته به کار تخصصی هر رده و گزارش به رده بالاتر؛

نتیجه‌گیری

با دقت در مراحل انجام پژوهش و با مدّ نظر قرار دادن تأثیر و تأثر متقابل شاخصه‌های تحقیق برهم و تأثیرات متغیر مستقل بسیج مردمی (به عنوان نقش) بر متغیر میانی پدافند سایبری و تأثیرات متغیر میانی بر متغیر وابسته امنیت ملی، همچنین نظر متخصصان و تجزیه و تحلیل داده‌ها، گویای آن است که از طریق تقویت شاخصه‌های بسیج مردمی، می‌توان بر پدافند سایبری تأثیر گذاشت و آن را تقویت کرد. همچنین از طریق تقویت شاخصه‌های پدافند سایبری می‌توان باعث ارتقای سطح امنیت ملی کشور شد؛ تأثیرات در جهت عکس مراحل مربوط، باعث تضعیف پدافند سایبری و کاهش سطح امنیت ملی می‌شود.

شکل ۲- بسیج مردمی در پدافند سایبری نقش داشته و آن هم بر امنیت ملی تأثیر دارد.

با توجه به شاخصه‌های ارائه شده؛ افزایش توان بسیج مردمی، قدرت ملی را افزایش می‌دهد که به نوبه خود، توان دفاع به ویژه در بُعد پدافند سایبری افزایش خواهد یافت و این افزایش توان پدافند سایبری، موجب ارتقای سطح امنیت ملی خواهد شد. در نظر گرفتن نقش بسیج مردمی و آفندوپدافندسایبری، جزء جدایی‌ناپذیر از ابعاد امنیت ملی و روابط خارجی و بین‌المللی امروزی در اکثر کشورهای رقیب و درگیر و متخاصم است که خواسته یا ناخواسته، گریزی از آن نیست و باید هرچه سریع‌تر، جامع‌تر، توانمندتر و آماده‌تر در این میدان وارد شد؛ زیرا ارتقای سطح امنیت ملی و حتی فراملی (برای چند دولت متحد یا ائتلافی)، همواره در برنامه‌ریزی‌های راهبردی دولتها مدنظر قرار می‌گیرد. با توجه به موارد مطرح شده، مسئولان و مدیران، بایستی برای نقش بسیج مردمی اهمیت بیشتری قایل شده، برای توانمندسازی بسیج مردمی در راستای پدافند سایبری، اقدامات مناسب عنوان شده در یافته‌های تحقیق را مدنظر قرار دهند تا شاهد ارتقای سطح امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران باشیم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

منابع

۱. آریسکلانو، مایکل (۱۳۸۷)؛ **جنگ اطلاعات: چگونه از حملات سایبری در امان باشیم**، ترجمه علی ناصری و عبدالمجید ریاضی، تهران، دانشگاه عالی دفاع ملی.
۲. آنجلیز، جینا دی. (۱۳۸۳)، **جرایم سایبر**، ترجمه سعید حافظی و عبدالصمد خرم‌آبادی، تهران، شورای عالی اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری.
۳. آی‌کاو، دیوید جی. و همکاران (۱۳۸۳)؛ **راهکارهای پیشگیری و مقابله با جرایم رایانه‌ای**، ترجمه اکبر استرکی و همکاران، [بی‌جا]، [بی‌نا].
۴. بشیری، عباس (۱۳۸۸)؛ **بررسی امنیت از تئوری تا عمل**، تهران، [بی‌جا].
۵. بوزمان، آدا برومر (۱۳۸۲)؛ **اطلاعات استراتژیک و کشورداری**، ترجمه پژوهشکده مطالعات راهبردی، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی.
۶. بونی، ویلیام سی. و جرالد ال. کواسیج (۱۳۸۳)؛ **جاسوسی شبکه‌ای: تهدید جهانی اطلاعات**، ترجمه معاونت پژوهشی دانشکده امام باقر (ع)، تهران، دانشکده امام باقر (ع).
۷. بیات، غلامرضا (۱۳۹۱)؛ **«آفند و پدافند سایبری، برای پایداری امنیت ملی»**، امنیت پایدار، جلد دوم، تهران، دانشگاه جامع امام حسین (ع).
۸. بیات، غلامرضا (۱۳۹۲)؛ **نقش بسیج مردمی در پدافند سایبری و تأثیر آن بر امنیت ملی ج.ا.ایران**، پایان‌نامه کارشناسی ارشد اطلاعات استراتژیک، تهران، دانشگاه جامع امام حسین (ع).
۹. پاینده، ابوالقاسم (۱۳۸۵)؛ **نهج الفصاحه**، اصفهان، خاتم‌الانبیا.
۱۰. حافظ نیا، محمدرضا (۱۳۸۹)؛ **مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی**، تهران، سمت.
۱۱. حسن‌بیگی، ابراهیم (۱۳۸۳)؛ **«توسعه شبکه ملی دیتا، چالش‌های فرارو و تهدیدهای متوجه امنیت ملی»**، مجله اندیشه انقلاب اسلامی، ش ۹: ۱۲۷-۷۶.
۱۲. حسن‌بیگی، ابراهیم (۱۳۸۴)؛ **حقوق و امنیت در فضای سایبر**، تهران، ابرار معاصر.
۱۳. دانشگاه امام حسین (ع) (۱۳۷۶)؛ **اصول و مبانی استراتژی**، تهران، دانشگاه امام حسین (ع).
۱۴. رابینز، کوین و فرانک وبستر (۱۳۸۴)؛ **عصر فرهنگ فناورانه: از جامعه اطلاعاتی تا زندگی مجازی**، ترجمه مهدی داودی، تهران، توسعه.
۱۵. روحی، نبی‌الله (۱۳۹۱)؛ **«نظریه امنیت مردمی در جمهوری اسلامی ایران»**، چکیده مقالات همایش سراسری امنیت پایدار، تهران، دانشگاه جامع امام حسین (ع).
۱۶. سید مفیدی، کاوه (۱۳۸۳)؛ **جنگ سایبری**، تهران، [بی‌نا].
۱۷. صالحی امیری، رضا و همکاران (۱۳۸۷)؛ **مدیریت بحران رسانه**، تهران، مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام.
۱۸. ضیائی‌پرور، حمید (۱۳۸۳)؛ **جنگ نرم: ویژه جنگ رایانه‌ای**، جلد ۱، تهران، ابرار معاصر.

۱۹. ضیائی پرور، حمید(۱۳۸۷)؛ «ساماندهی وبلاگها و وبسایتها»، مجموعه مقالات تکنولوژی‌های جدید رسانه‌ای، تهران، مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام.

۲۰. عباسی، مهدی و تورج هاشمی(۱۳۸۹)؛ «نقش رسانه‌ای اینترنت در ناهنجاری‌های اجتماعی در فضای سایبری در میدان جنگ نرم»، ماهنامه مهندسی فرهنگی، سال پنجم، ش ۵۰-۴۹ (بهمن و اسفند): ۶۳-۵۵.

۲۱. عبدالله‌خانی، علی(۱۳۸۹)؛ «نظریه‌های امنیت، تهران، ابرار معاصر.

۲۲. عبداللهی، علی(۱۳۹۰)؛ «امنیت یکی از مؤلفه‌های اقتدار ملی است»:

<http://mellatonline.net>

۲۳. کارازوجیانی، آتینا(۱۳۸۸)؛ «سیاستهای منازعه سایبری، ترجمه محبوبه بیات، تهران، مرکز پژوهشی شهیدصیاد شیرازی.

۲۴. کرونین، ادی کورت(۱۳۸۵)؛ «بسیج اینترنتی، شیوه نوین جذب نیروهای مردمی»، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، سال نهم، ش ۳۳: ۷۳-۸۷.

۲۵. کلهر، رضا(۱۳۸۶)؛ «بسیج و تکنولوژی اطلاعات»، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، سال دهم، ش ۱۹: ۳۶-۵.

۲۶. کیوان حسینی، اصغر(۱۳۸۱)؛ «تبیین اصول و فرمول دفاع همه‌جانبه از دیدگاه امام خمینی^(ع) با تأکید بر نقش بسیج»، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، ش ۱۶: ۱۳۶-۱۲۵.

۲۷. لیبیکی، مارتین(۱۳۸۴)؛ «جنگ سایبری، تهران، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح. مرادی، حجت‌اله(۱۳۸۹)؛ «عملیات روانی و رسانه، تهران، ساقی، چ دوم.

۲۹. مرکز توزیع پیام دیدار(۱۳۹۱)؛ «آوردگاهی مجازی برای جنگی حقیقی، تهران، مرکز توزیع پیام دیدار.

۳۰. مطهرنیا، مهدی(۱۳۷۶)؛ «بسیج و نقش آن در دفاع همه‌جانبه»، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، ش ۱۵: ۴۲-۲۶.

۳۱. مورگنتا، هانس جی(۱۳۸۹)؛ «سیاست میان ملتها، ترجمه حمیرا مشیرزاده، تهران، وزارت امور خارجه.

۳۲. نای، جوزف(۱۳۹۰)؛ «قدرت سایبری، هاروارد، مرکز علوم و امور بین‌الملل بلفر.

۳۳. نای، جوزف(۱۳۸۷)؛ «قدرت نرم، ترجمه سیدمحسن روحانی و مهدی ذولفقاری، تهران، دانشگاه امام صادق(ع).

۳۴. نقیب‌السادات، سیدرضا(۱۳۸۹)؛ «تهدیدهای رسانه‌ای غرب و نقش بسیج در رفع تهدیدها»، فصلنامه مطالعات راهبردی بسیج، سال سیزدهم، ش ۱۱۹: ۴۸-۸۳.

۳۵. توکلی(۱۳۹۱): <http://urban-management.persianblog.ir>

۳۶. عراقی (۱۳۹۱): <http://www.tebyannews.com>
۳۷. گرداب (۱۳۹۲)؛ وبگاه مرکز بررسی جرائم سازمان یافته سایبری سپاه پاسداران انقلاب اسلامی: <http://www.gerdab.ir>
۳۸. وبگاه امام خمینی (ره) (۱۳۹۲): <http://www.Imam-khomeini.ir>
۳۹. وبگاه تریپ وایر (۱۳۹۲): <http://www.tripwire.com>
۴۰. وبگاه خبر آلاین (۱۳۹۱): <http://www.khabaronline.ir>
۴۱. وبگاه دانشنامه آزاد ویکی پدیا (۱۳۹۲): <http://fa.wikipedia.org>
42. Ashton, Catherine (2013). **Remarks by EU High Representative at Press Conference on the Launch of the EU's Cyber Security Strategy**, Brussels: eeas, Europa, eu.
43. Ashton, Catherine (2013). **The Launch of the EU's Cyber Security Strategy**, Brussels: eeas, Europa, eu.
44. Europa.eu (2013). **EU Cybersecurity Plan to Protect Open Internet and Online Freedom and Opportunity**, Georgia Tech Information Security Center.
45. Europa.eu (2013). **Proposed Directive on Network and Information Security**, Brussels: Europa, eu.
46. Lee, Wenke & Bo Rotoloni (2013). **“Emerging Cyber Threat, Georgia: Georgia Institute of Technology”**: *gtcyberSecuritySummit.com*.
47. Libicki, Martin (2009). **Cyber Deterrence and Cyber Warfare**: www.rand.org.
48. Maa Ben, Hans Georg (2013). **Verfassungsschutz-Präsident Sieht Gefahr der Cyber-Mobilization**, Berlin: www.heise-medien.de.
49. Odierno, Raymond T. & John M. McHugh (2013). **Army Strategic Planning Guidance. United States**, United States Army Chief of Staff.
50. Shimeall, Timothy & Phil Williams (2011). **Countering Cyber War**, (none).
51. Sommer, Peter & Brown, Lan (2011), **Reducing Systemic Cybersecurity Risk**, Information Systems and Innovation Group, France (oecd.org): International Futures Programme OECD.
52. The European Commission (2013). **EU Cybersecurity Plan to Protect Open Internet and Online Freedom and Opportunity**, Brussels, The European Commission.

53. Thomas, Timothy L. (2013). **Cyber Mobilization: A Growing Counterinsurgency Campaign**, Foreign Military Studies Office (Army) Fort Leaven Worth KS, www.stormingmedia.us.
54. Thuraisingham, Bhavani & Jan Kallberg (2013). **Cyber Operations, Bridging from Concept to Cyber Superiority**, (none).
55. Wilshusen, Gregory C. (2013). **Cyber Security**.
56. Laer, Jeroen Van and Peter Van Aelst (2012). **“Cyber-Protest and Civil Society”**, *the Internet and Action Repertoires in Social Movements*, Capture 12, P.230-254.
57. PASW Statistics 18 (2013). SPSS Help: www.spss.com: PASW Statistics.

